

DE AGENT AAN HET WOORD

SP

MORGEN MOET HET BETER

DE AGENT AAN HET WOORD

Agnes Kant
Ronald van Raak
november 2009

INHOUD

IN HET KORT: 9

DE BELANGRIJKSTE RESULTATEN 9

DE SAMENLEVING DOOR DE OGEN VAN DE AGENT 11

DE BELANGRIJKSTE AANBEVELINGEN 13

HET ONDERZOEK: 19

I. DE WAARDERING VOOR HET POLITIEWERK 21

A. HOE LANG BLIJVEN AGENTEN NOG BIJ DE POLITIE? 21

B. WERKEN BIJ DE POLITIE IS LEUK 22

C. MAAR HET WERK WORDT STEEDS MOEILIJKER GEMAAKT 23

II. KUNNEN AGENTEN HUN WERK NOG DOEN? 26

III. WAT BETER MOET 36

A. AGENTEN SERIEUS NEMEN 36

B. CONCRETE VERBETERINGEN 39

C. MAATREGELEN TEGEN AGRESSIE 44

D. MEER VEILIGHEID IN DE BUURT 47

IV. DE SAMENLEVING DOOR DE OGEN VAN DE AGENT 51

BIJLAGE 1: ALLE CIJFERS 61

BIJLAGE 2: VRAGENLIJST 72

WOORD VOORAF

'Het contact met mensen, oog hebben voor hun problemen en daar iets aan kunnen doen. Als 18-jarige wilde ik de wereld verbeteren en ik hoopte dat als politieman te kunnen doen.'

De minister van Binnenlandse Zaken, die verantwoordelijk is voor de politie, krijgt van de agenten een 3,9. Negen op de tien agenten zeggen dat politici onvoldoende kennis hebben van de problemen op de werkvloer. Bij de politie gaapt een diepe kloof tussen de papieren waarheid van het ministerie en de echte werkelijkheid van de politiebureaus. In de Tweede Kamer worden wij regelmatig met die kloof geconfronteerd. Volgens het ministerie is er geen tekort aan agenten. Korpsen zouden voldoende geld hebben. En agenten zouden prima hun werk kunnen doen. Op de politiebureaus komen wij echter een heel andere werkelijkheid tegen. Overal is een tekort aan collega's. Nergens is nog tijd of geld voor. En agenten verdrinken in de papieren.

Misschien kent u het volgende spelletje: een aantal mensen gaat naast elkaar staan, en fluistert elkaar een woord door. Aan het begin van de rij wordt het ene woord doorgegeven, maar aan het einde blijkt dat mensen een heel ander woord hebben verstaan. Zo lijkt het ook te gaan bij de politie. Problemen op de werkvloer komen terecht bij managers en die geven de informatie door aan andere managers. En ambtenaren geven de informatie door aan andere ambtenaren. Telkens worden zaken een beetje mooier voorgesteld. De minister krijgt op deze manier een heel andere werkelijkheid te horen dan de agenten die op straat beleven.

De minister zegt dat agenten niet meer worden afgerekend op het aantal bonnen dat ze uitschrijven, maar acht op de tien agenten worden in de praktijk toch de straat opgestuurd om bonnen op te halen. Volgens de minister zijn de problemen met de ICT bij de politie nagenoeg opgelost, maar negen op de tien agenten die werken met de Basisvoorziening Handhaving ondervinden in de praktijk grote problemen. De minister zegt dat honderd-duizenden euro bezuinigingen niet ten koste zullen gaan van blauw op straat, maar nu al zeggen agenten dat als gevolg van de bezuinigingen functies in de praktijk niet worden gevuld.

De minister denkt fors te kunnen bezuinigen. Wat betekent dit voor het dagelijkse werk van agenten? Wat voor gevolgen zal dit hebben voor de veiligheid in Nederland? De SP heeft een grootschalig onderzoek gedaan onder politiemensen. Samen met agenten hebben we een politie-enquête opgesteld en naar alle politiebureaus in Nederland gestuurd. Meer dan 10.000 agenten hebben aan deze enquête meegedaan, waardoor dit onderzoek een goed beeld geeft van de problemen op de werkvloer. De massale deelname van politiemensen laat zien dat er echt iets mis is bij de politie. De uitkomsten van het onderzoek bevestigen dit.

Politiemensen maken zich oprecht zorgen over de politiezorg in Nederland, maar ook over de samenleving. Agenten zijn vaak idealisten, die dit zware en moeilijke beroep hebben gekozen omdat zij mensen willen helpen en de samenleving veiliger willen maken. Het frustriert veel dienders dat zij dit mooie werk steeds minder goed kunnen doen. Veruit de meeste agenten zijn trots op het politiewerk. Vier op de tien agenten twijfelen echter of ze politieagent zullen blijven. We vroegen agenten naar de problemen die zij ondervinden in hun dagelijkse werk, de roosterdruk, de computersystemen waarmee ze moeten werken en de samenwerking met hulpverleners. We vroegen agenten ook naar hun opvattingen over het huidige politiebeleid, de veiligheid in de buurt en de mogelijkheid van kleinschalige politiezorg. Maar agenten zijn ook de ogen en oren van de overheid. Daarom vroegen wij welke maatschappelijke problemen agenten in hun werk tegenkomen en welke oplossingen zij zien.

Een goed politiebeleid kan niet zonder helder inzicht in de werkelijkheid. Dit onderzoek geeft een goede inkijk in de problemen, zorgen en opvattingen van politieagenten in Nederland. Dit verhaal zullen wij in de Tweede Kamer brengen, als tegenwicht tegen de papieren werkelijkheid van het ministerie. Op basis van dit onderzoek zullen wij concrete voorstellen doen voor verbetering van het politiewerk.

We bedanken de politiebonden en ondernemingsraden die ons hebben gesteund om dit onderzoek onder de aandacht te brengen van de dienders. We bedanken ook de agenten die ons hebben geholpen bij het opstellen van de enquête. In het bijzonder danken we alle agenten die aan dit onderzoek hebben meegedaan. Zij hebben in alle openheid gesproken en hun problemen in alle eerlijkheid op tafel gelegd.

'Ik mis de waardering enorm. In ons werk lopen wij risico's (die wij uiteraard zelf ingecalculeerd hebben bij het aanvaarden van dit werk). Verder denk ik dat de burger teveel van ons verwacht en geen zicht heeft op ons inhoudelijke werk. Ik merk dat als ik vertel wat ik allemaal moet doen, mensen verbaasd zijn door de omvang en de inhoud van mijn werk.'

Agnes Kant

Ronald van Raak

IN HET KORT

DE BELANGRIJKSTE RESULTATEN

Agenten geven de minister van Binnenlandse Zaken een 3,9.

Volgens agenten ...

heeft 91 procent van de politici onvoldoende kennis van de politie

en weet 67 procent van de korpsleiding niet wat er speelt op de werkvloer.

Van de agenten ...

zegt 81 procent dat de werkdruk te hoog is,

vrees 89 procent dat de bureaucratie blijft groeien en

vindt 91 procent dat de arbeidsvoorwaarden slecht zijn.

79 procent van de agenten die op straat komen zegt dat ze nog steeds worden afgerekend op het aantal bonnen dat ze uitdelen.

91 procent van de agenten zegt dat het computersysteem waarmee ze moeten werken niet gebruiksvriendelijk is.

88 procent van de wijkagenten kan naar eigen zeggen niet voldoende aanwezig zijn in de buurt.

72 procent van de agenten zegt dat het publiek onvoldoende waardering heeft voor de politie.

39 procent van de agenten twijfelt of ze bij de politie blijven, of weet zeker dat ze vertrekken.

Werken bij de politie is leuk...

Agenten doen het politiewerk met veel plezier. Ze noemen de intensieve contacten met mensen en het belang om onrecht te bestrijden. Agenten houden ook van de spanning en het avontuur en krijgen een kick van boeven vangen. Maar vooral de onderlinge vriendschap en collegialiteit worden geroemd.

...maar het werk wordt steeds moeilijker

Agenten missen waardering voor hun werk, wat ook blijkt uit het salaris. Er is veel georganiseerd wantrouwen, de bureaucratie en de leidinggevenden maken het werk soms onmogelijk. Dienders worden ook nog steeds de straat opgestuurd om bonnen op te halen. Agenten maken zich steeds meer zorgen over de agressie tegen collega's. Zij zeggen dat de confrontatie met geweld en verdriet nooit went.

Er is steeds meer papierwerk en bureaucratie

Kleine overtredingen kosten soms uren afhandeling. Door het verplicht bonnen schrijven blijft het echte werk liggen. Agenten klagen ook over de dikke laag leidinggevenden - te veel generaals en te weinig soldaten - die agenten onnodig belasten. Politiewerk wordt in de ogen van agenten steeds meer tot cijferwerk.

De werkdruk is hoog en de roosters worden met moeite ingevuld

De werkdruk van de agenten neemt toe, doordat steeds minder mensen steeds meer moeten doen. Belangrijke zaken blijven daardoor op de plank liggen. Minder agenten kunnen de straat op. Bovendien kunnen wijkagenten veel te weinig in de buurt aanwezig zijn. Door de onderbezetting, of omdat ze elders worden ingezet, bijvoorbeeld voor noodhulp en bij evenementen.

Er is een gebrek aan collega's en onderbezetting op de bureaus

Veel politiebureaus kampen met een tekort aan personeel, waardoor agenten minder preventief kunnen optreden, te weinig aandacht kunnen geven aan de opleiding van nieuwe agenten en soms zelfs de veiligheid van agenten in gevaar komt. Doordat werk moet worden afgehaald komt de kwaliteit soms onder druk te staan.

De computer- en informatiesystemen zijn nog steeds slecht

De ICT bij de politie zou in dienst moeten staan van het politiewerk. Computersystemen zouden het werk eenvoudiger moeten maken, zodat er meer tijd overblijft om op straat te zijn. Maar het tegenovergestelde is het geval. De software die agenten gebruiken vraagt veel tijd, is omslachtig en zit vol fouten. Agenten hebben vooral kritiek op de Basisvoorziening Handhaving.

De komende bezuinigingen gaan ten koste van de veiligheid

De aangekondigde bezuinigingen hebben volgens agenten grote gevolgen voor de korpsen. Minder geld betekent minder personeel, nog meer werkdruk en nog minder blauw op straat. Minder agenten kunnen worden opgeleid en agenten krijgen minder tijd voor cursussen en opleiding. Er is steeds minder geld voor overwerken, de tijd waarin nu vaak het papierwerk wordt gedaan. En het materiaal raakt verouderd.

De samenwerking met hulpdiensten is meestal goed

Agenten kunnen gelukkig nog steeds rekenen op de hulp van collega's bij andere hulpdiensten. 91 procent van de agenten is tevreden over die samenwerking. De meeste problemen zijn er met de GGZ (64 procent). De problemen die er zijn komen vooral voort uit gebrekkige informatie-uitwisseling, de slechte bereikbaarheid van hulpdiensten en het gebrek aan eindverantwoordelijkheid, waardoor de politie onnodig lang met hulpbehoevenden blijft zitten.

DE SAMENLEVING DOOR DE OGEN VAN DE AGENT

Politieagenten worden in hun werk geconfronteerd met alle mogelijke maatschappelijke problemen. Als mensen er onderling niet meer uitkomen, of hulpverleners falen, komt de politie in actie. We hebben gevraagd welke maatschappelijke problemen agenten in hun werk het meeste tegenkomen.

We zijn egoïstisch en intolerant

Agenten merken op straat dat we egoïstisch en intolerant zijn geworden. Mensen zijn steeds minder in staat om hun eigen problemen op te lossen. Agenten moeten daardoor steeds vaker optreden voor kleinigheden, waar de politie eigenlijk niet voor is bedoeld.

We raken de greep op onze jongeren kwijt

Steeds meer ouders slagen er niet meer in om hun kinderen op te voeden. Jongeren ontsporen ook op steeds jongere leeftijd. Agenten ergeren zich vooral aan het gedrag van sommige groepen allochtone jongeren, in het bijzonder Marokkanen. Zij stellen echter ook dat gemeenten en instellingen soms onvoldoende naar jongeren luisteren en te lang wachten met ingrijpen.

Veel te veel mensen krijgen geen hulp

Agenten worden steeds vaker geconfronteerd met mensen die hulp nodig hebben. Zij worden opgescheept met psychiatrische patiënten, die ze na verloop van tijd weer op straat moeten sturen. Ook is er te weinig nazorg voor gevangenen die terugkeren in de samenleving.

Problemen met alcohol en drugs worden onderschat

Veel agenten waarschuwen dat overlast en agressie verergeren door het gebruik van alcohol en drugs. Vooral de gevolgen van alcoholmisbruik worden onderschat. Druggebruik leidt vaak tot kleine criminaliteit, maar deze kleine criminaliteit heeft volgens agenten grote gevolgen voor de slachtoffers.

Politici hebben te weinig oog voor armoede

Naast typische politieproblemen als overlast en criminaliteit noemen veel agenten ook armoede als een probleem dat door politici wordt onderschat. Agenten wijzen vooral op

de sociale gevolgen van langdurige armoede. Stille armoede, die mensen achterlaat in eenzaamheid en sociaal isolement.

DE BELANGRIJKSTE AANBEVELINGEN

MEER INVESTEREN IN DE AGENTEN

De regering moet meer betrokkenheid tonen

Agenten zijn duidelijk teleurgesteld in de kennis en de betrokkenheid van de regering. In het bijzonder de minister van Binnenlandse Zaken wordt verweten dat zij weinig op heeft met de politie.

De regering moet het werk van agenten meer waarderen

Veel agenten voelen zich ook niet gewaardeerd door de regering, en ook niet door het publiek. De politieorganisatie draait ondanks alle problemen nog steeds, maar dat heeft niet te maken met het gevoerde beleid, maar vooral met de loyaliteit van de agenten.

De aangekondigde bezuinigingen moeten van tafel

De minister heeft beloofd dat de bezuinigingen niet ten koste zullen gaan van het blauw op straat. Agenten zeggen massaal dat dit niet kan. Veel agenten vinden bovendien dat de minister de schuld voor de bezuinigingen ten onrechte in de schoenen van de politie schuift, doordat zij een betere CAO hebben afgedwongen.

Geld moet minder leidend zijn voor het politiebeleid

Veel agenten vinden dat de regering een verkeerd beeld heeft van veiligheid, doordat vooral wordt gekeken naar de cijfers. Op basis van een verkeerd beeld worden verkeerde beslissingen genomen en wordt onvoldoende in de politie geïnvesteerd. Sommige agenten constateren dat het marktdenken ook bij de politie is binnengedrongen.

Agenten hebben meer collega's nodig

Agenten vinden dat er veel wordt gesproken over veiligheid, maar weinig wordt geïnvesteerd in de mensen die Nederland veiliger moeten maken. Ze hebben gewoonweg meer collega's nodig.

Agenten hebben een beter salaris nodig

Politieagenten vragen terecht aandacht voor hun salaris. Ondanks de politieacties worden veel agenten nog steeds slecht betaald.

Meer agenten moeten de straat op kunnen

De agenten geven niet alleen aan dat ze meer collega's nodig hebben, maar ook dat ze zelf meer tijd en ruimte willen om hun werk goed te kunnen doen. In sommige gebieden is echter nauwelijks nog blauw op straat. Agenten moeten ook herkenbaar en aanspreekbaar zijn in de buurt, door een kleinschalige politiezorg.

Agenten willen minder en betere leidinggevendenden

Tegenover een tekort aan blauw op straat staat volgens veel agenten een overschot

aan leidinggevend. Die allemaal hun stempel drukken op de organisatie, maar weinig bijdragen aan het echte politiewerk. Leidinggevend zouden meer voeling moeten hebben met de werkvloer.

Agenten willen minder papierwerk

Heel veel agenten klagen over het georganiseerde wantrouwen, de vele controles en het nutteloze papierwerk. Veel kan worden verbeterd aan de systemen die agenten moeten ondersteunen bij hun werk. Agenten noemen ook hier in het bijzonder de Basisvoorziening Handhaving.

MAATREGELEN TEGEN AGRESSIE

84 procent van de agenten vindt dat er onvoldoende wordt gedaan aan mensen die zich agressief opstellen tegenover agenten en andere hulpverleners. We vroegen agenten wat volgens hen oplossingen zijn om die agressie te verminderen:

Zwaarder straffen...

Agenten zijn het met elkaar eens: agressie tegen politiemensen en andere hulpverleners moet zwaarder worden gestraft.

... en consequent straffen

We moeten mensen die agressief zijn tegen agenten ook snel en consequent straffen.

Meer begrip van de rechter

Agenten klagen massaal over het gebrek aan begrip bij de rechterlijke macht die naar hun gevoel onvoldoende weet met welke problemen zij op straat te maken hebben.

Meer steun van politici

Agressie komt ook voort uit minachting voor het politievak, stellen agenten. Ook hier willen zij meer begrip en steun van politici.

Betere voorbereiding

Om beter om te gaan met agressie denken veel agenten dat meer voorbereiding kan helpen. Een betere opleiding, meer training en een betere uitrusting.

Voldoende nazorg

Veel agenten die het slachtoffer worden van geweld en agressie voelen zich gesteund door hun collega's en zeggen dat de nazorg op orde is. Andere agenten klagen echter over gebrek aan steun, vooral van de politieleiding.

Minder bonnen

Het verplicht bonnen schrijven maakt de politie volgens veel agenten niet populair bij de bevolking.

Effectief materiaal

Sommige agenten klagen over het materiaal, bijvoorbeeld de korte wapenstok.

Respect afdwingen

Meerdere agenten wijzen op de kleding, die niet genoeg gezag zou uitstralen.

De rol van de media

De media spelen een belangrijke rol in de beeldvorming van de politie en zouden volgens sommige agenten ook een rol kunnen spelen in het terugdringen van de agressie.

MEER VEILIGHEID IN DE BUURT

We vroegen agenten wat er moet gebeuren om de veiligheid in de buurt te verbeteren. Bijna elke politieagent noemt dezelfde maatregel: meer blauw op straat. Maar agenten hebben ook nog anderen suggesties:

Mensen uit de anonimiteit halen

Agenten willen voldoende tijd hebben om te onderzoeken wat er speelt in een buurt. Het is vooral belangrijk om mensen uit de anonimiteit te halen.

Wortelen in de buurt

Agenten willen de tijd om te wortelen in de buurt. Dus niet voortdurend rouleren, maar mensen leren kennen en zelf gekend worden.

Wijkposten zijn efficiënt

Veel politiemensen vinden dat de politiezorg veel meer in de buurt moet worden georganiseerd. Nu worden agenten te vaak bij incidenten 'ingevlogen'.

Meer regie door de gemeente

Agenten wijzen op de verantwoordelijkheid van gemeenten, die meer de regie moeten nemen. Bijvoorbeeld door een beter jeugdbeleid te voeren en dit voldoende te ondersteunen met mensen en middelen.

Overlast direct aanpakken

Mensen die overlast veroorzaken moeten direct worden aangesproken en worden aangepakt. Ook bij belediging van agenten moeten dienders meer mogelijkheden hebben om te kunnen optreden.

Spreiden van problemen

Agenten wijzen op de concentratie van problemen in bepaalde buurten en op de noodzaak van spreiding. Mengten moet niet alleen worden gericht op etniciteit, maar ook op klasse.

NE

TON

ERIC

STUDENT

Daney Tammermans

STUDENT

STUDENT

POLITIE

STUDENT

R. Bourskens

E. Peters

S.G. Hermans

GER

HET ONDERZOEK

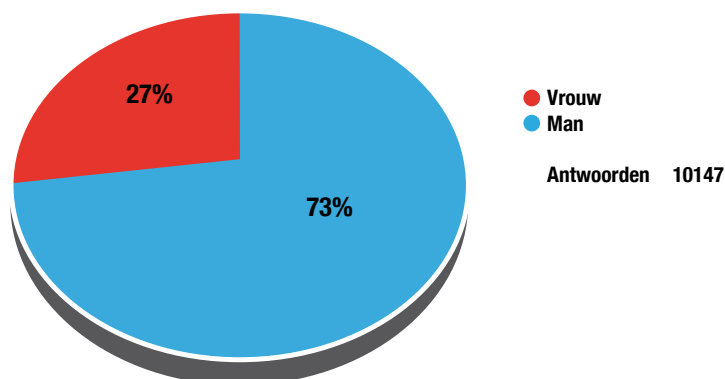
INLEIDING

Volgens minister van Binnenlandse Zaken Ter Horst kunnen we honderden miljoenen euro bezuinigen op de politie, zonder dat dit ten koste gaat van het 'blauw op straat'. Dit is één van de voorbeelden die laten zien hoe groot de kloof is tussen de papieren werkelijkheid van het ministerie en de echte werkelijkheid op de bureaus. De SP wil de waarheid van de agenten in de Tweede Kamer brengen. En de voorstellen van de mensen uit de praktijk aan de regering voorleggen. Tussen juni en augustus 2009 deden we een enquête onder politiemensen. Maar liefst 10.147 agenten deden mee aan dit onderzoek. Dit onderzoek is gebaseerd op de verhalen die wij hoorden op de politiebureaus en opgesteld in samenwerking met een aantal agenten. De enquête is verspreid onder alle politiebureaus. Agenten konden ook meedoen aan het onderzoek op www.sp.nl/politie.

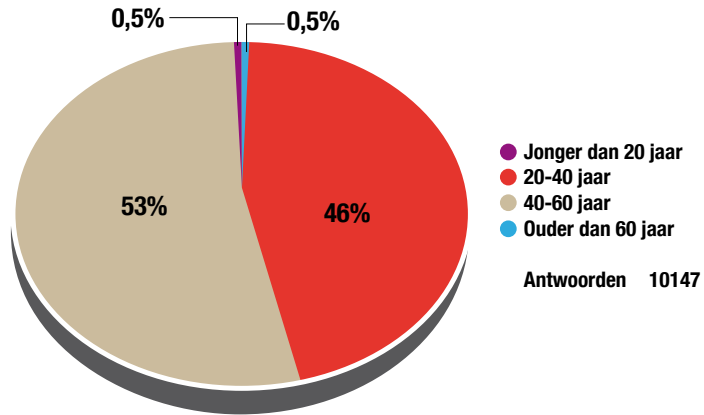
Ingevulde enquêtes: 10560

Datum: 9/5/09

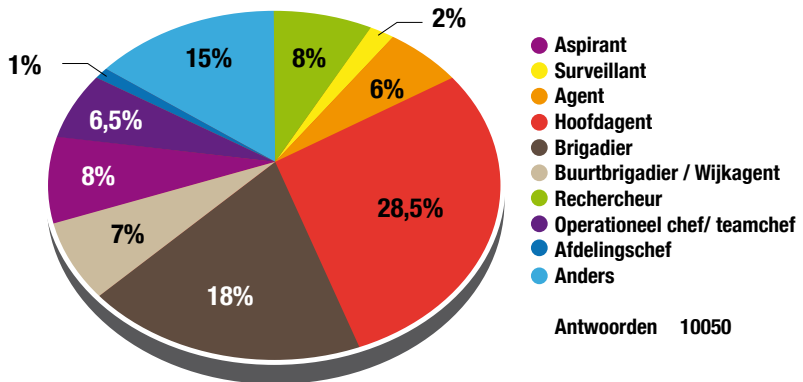
Bent u een man of een vrouw?

Wat is uw leeftijd?

Wat is uw functie?

Citaten zijn geredigeerd op schrijf- en spelfouten. Wij danken Erik de Vries, medewerker Binnenlandse Zaken van de SP, en Ineke Palm, medewerker van het Wetenschappelijk Bureau van de SP, voor het vele werk dat zij voor dit onderzoek hebben verzet.

I. DE WAARDERING VOOR HET POLITIEWERK

Politieagenten zijn trots op de politie: 65 procent is positief tot zeer positief over het werk. Maar die waardering is de laatste jaren snel veranderd: 61 procent zegt minder plezier te hebben gekregen in het werk. Van de agenten die langer dan tien jaar in dienst zijn, zegt zelfs 70 procent dat zij minder plezier hebben in hun werk.

A. HOE LANG BLIJVEN AGENTEN NOG BIJ DE POLITIE?

Maar liefst 8 procent wil niet bij de politie blijven werken en nog eens 31 procent twijfelt. 42 procent van de agenten die langer dan twintig jaar in dienst zijn, zegt te twijfelen of ze bij de politie blijft. Van de agenten die vijf tot tien jaar in dienst zijn, twijfelt zelfs 48 procent. De belangrijkste redenen om de politie te verlaten zijn het lage salaris (63 procent) en de bureaucratie (62 procent).

De samenleving is volgens agenten harder geworden en de waardering van het publiek is minder. 72 procent van de agenten zegt dat het publiek onvoldoende waardering heeft voor de politie. Slechts 15 procent zegt voldoende waardering te krijgen. Het beeld dat de media schetsen van het politiewerk is volgens agenten eenzijdig. Ook de waardering vanuit de regering is gering.

'De maatschappij wordt steeds harder en complexer. Burgers hebben het verkeerde idee dat de politie er alleen is om bonnen te produceren. Dit is echter maar een taartpuntje van wat ik elke dag moet doen. Dit beeld wordt met name veroorzaakt door de media, die alles onder een vergrootglas leggen in plaats van objectief te zijn. Ook het gebrek aan respect van je eigen werkgever (minister) is best frustrerend te noemen. Het politiewerk denigrerend afschilderen als een MBO baantje heeft mij en meerdere collega's behoorlijk geraakt.'

'Als agent ben ik maatschappelijk werker, psycholoog, ordehandhaver, beveiliging, eerste-hulpverlener, sociaal pedagogisch werker. Ik kan zo nog wel even doorgaan. Zonder de zo broodnodige financiële en maatschappelijke waardering. Ja, wel waardering van de burger die zich afvraagt waarom ik zo'n figuur ben die zich voor 1.300 euro in alle ellende van anderen begeeft. Vergis je niet, de capaciteiten van de gemiddelde agent zijn veel hoger dan de meeste mensen en politici beseffen.'

'En toch blijven we het werk allemaal doen. Waarom? Nou, omdat je soms ziet dat dingen die je doet werken. Niet voor jezelf, maar voor anderen, dat geeft genoegdoening. Voorbeelden: Het halveren van horecaoverlast, terugdringen van jeugdproblematiek, mensen die na een zelfmoordpoging terugkeren in de maatschappij, mede doordat de eerste opvang zo goed was. Levens redden na aanrijdingen en reanimaties. Dit zijn redenen om te zeggen. "Ja, dit is mijn baan en ik ben er trots op." Echter elke avond wanneer ik naar huis fiets, zit in mijn achterhoofd dat de burger het toch niet ziet of hoort.'

B. WERKEN BIJ DE POLITIE IS LEUK

De meeste agenten zijn idealisten, die de samenleving veiliger willen maken. Dat idealisme is er nog steeds. We vroegen agenten wat zij het leukste of belangrijkste vinden aan hun vak:

1. Het intensieve contact, met alle emoties

De meeste agenten halen veel voldoening uit het directe contact met mensen, die ze kunnen helpen en beschermen. Ook de samenwerking met collega's en hulpverleners en zelfs het contact met arrestanten geeft veel voldoening.

'Het werk op straat en het contact met de mensen op straat kan zo ongelooflijk leuk zijn. Elke dag leer je weer en realiseer je je weer dat niet iedereen het leven zo goed voor elkaar heeft zoals we dat graag met z'n allen willen zien.'

'De contacten met de arrestanten en de rust kunnen bewaren op de afdeling. Agres-sieve emoties van arrestanten kunnen omzetten naar positieve.'

2. Het onrecht bestrijden

Niet alleen het contact met mensen is voor agenten belangrijk, maar vooral ook het iets voor hen kunnen betekenen. De samenleving veiliger kunnen maken.

'Politie is een roeping. Het betekent dat je iets bijdraagt aan de veiligheid van het land in het algemeen en dat van je naaste burgers in het bijzonder.'

'Het contact met mensen, oog hebben voor hun problemen en daar iets aan kunnen doen. Als 18-jarige wilde ik de wereld verbeteren en ik hoopte dat als politieman te kunnen doen.'

3. De spanning en het avontuur

Het politievak is een zwaar vak, onregelmatig en stressvol. Maar dat is ook juist een mooie kant van het werk. Geen dag is hetzelfde.

'Niet weten wat een dag brengt. De afwisseling. De politie bestaat nog door de flexibiliteit van de politiemedewerkers.'

'Verder heb ik een afwisselende baan met spanning en avontuur die het "jongetje" in mij levend houdt.'

4. De kick van het boeven vangen

Een belangrijk onderdeel van het werk is voor veel agenten nog steeds het vangen van boeven en het oplossen van zaken. Het geeft veel voldoening als dit lukt.

'Boeven vangen, de waarheid aan het licht brengen.'

'Het geeft een enorme kick om bijvoorbeeld een straatrover te pakken die het heeft voorzien op bejaarde vrouwen.'

5. De vriendschap en collegialiteit

Veel politiewerk doe je niet alleen, maar met je collega's. Vriendschap en collegialiteit zijn voor agenten heel belangrijk.

'Voor mijn eigen plezier is er het contact met mijn collega's, die ondanks alle frustraties, geweld, respectloze bejegening en werkdruk toch maar mooi iedere dag weer op komen dagen.'

'Er wordt lol gemaakt en een hoop gelachen, maar wanneer we er moeten staan, staan we er. Het is echt "een voor allen, allen voor een!" Ik vind dat ik een topbaan heb.'

C. MAAR HET WERK WORDT STEEDS MOEILIJKER GEMAAKT

Op de vraag wat volgens agenten het minst leuke of minst belangrijke aan het vak is, worden zaken genoemd die onherroepelijk zijn verbonden met het werk, zoals dodelijke slachtoffers. Maar veel zaken worden ook veroorzaakt door politieke en beleidsmatige keuzes, zoals de bureaucratie en het salaris. Veel van deze minder leuke kanten kunnen we dus wegnemen:

1. Het publiek waardeert de politie niet

Politieagenten komen niet alleen om te helpen, maar ook om de orde en de wet te handhaven. Dat wordt hen door het publiek niet altijd in dank afgenomen.

'Het minst leuke vind ik dat de politie steeds minder respect krijgt van de burgers. De politie en andere hulpverleners staan dagelijks met hun enkels in de stront van de maatschappij en krijgen daar onvoldoende erkenning voor.'

'Respect op straat is weg. Alles moet tegenwoordig maar geaccepteerd worden onder het mom van: "Je wist dat je de pispaal van de maatschappij werd".'

Geringe waardering blijkt ook uit het salaris

De onvrede over het huidige salaris van agenten is nog steeds groot.

'Dat ik met mijn huidige salaris veel minder krijg dan dat ik verdien.'

'Salaris. Want dat punt heb ik terzijde geschoven toen ik vanuit de commerciële handel de overstap maakte naar de politie. Ik ging een fikse stap achteruit in salaris maar nam dat voor lief. Dit wordt nu weer steeds belangrijker voor mij, omdat het werk ook steeds minder wordt.'

2. Er is te veel georganiseerd wantrouwen

Ook hebben agenten veel kritiek op de nodeloze bureaucratie en de vele tijd die men daar aan kwijt is. Tijd die men liever op straat was geweest.

'Mijn idee is dat de gehele Nederlandse politie is gebaseerd op wantrouwen tegen haar personeel. Een voorbeeld is bijvoorbeeld het op het uur nauwkeurig verantwoorden wat je gedaan hebt. De declaraties mogen niet van handgeschreven bonnen voorzien zijn, stel je voor dat je fraudeert. Een diensttelefoon met camera, daarvoor moet je een verklaring tekenen dat je geen privé-foto's maakt. Internet op de telefoon is al helemaal afgesloten, zodat je iets basaal als het nieuws al niet kunt opzoeken (basis voor ons werk). E-mailen mag uitsluitend werkgerelateerd zijn. Op straffe van ontslag moet je akkoord gaan met een verklaring dat je nooit ofte nimmer privé zal mailen.'

'Echter die bureaucratie, ballast van allerlei zaken, geven een loom en zwaar gevoel aan heel leuk en mooi werk.'

Het werk wordt onmogelijk gemaakt

Men heeft soms het gevoel dat het werk door de eigen organisatie onmogelijk wordt gemaakt.

'Daarnaast ook de drive van leidinggevenden die bezig zijn met het opkrikken van de cijfers ten behoeve van verschillende soorten rapportages. Dat schijnt belangrijker te zijn dan gewoon die burger te geven waar hij/zij om vraagt.'

'Het vechten tegen de eigen organisatie (waardeloos computersysteem, nodeloze regelgeving/papierbergen).'

3. Er is steeds meer agressie tegen je persoon

Agenten moeten kunnen omgaan met agressie, maar het geweld wordt steeds groter en steeds meer gericht op de persoon.

'Het steeds terugkerende geweld, daarmee bedoel ik niet de vechtpartijen in de uitgaansgebieden. Maar het bekogeld worden met bakstenen / tegels terwijl je alleen maar langsfiets, belaagd worden terwijl je mensen probeert te helpen.'

'Steenvoer zijn bij evenementen.'

4. Agenten zijn geen belastinginners

De wet handhaven betekent dat je soms bekeuringen moet uitschrijven. Daar hebben

agenten geen moeite mee. Maar wel als bekeuringen worden geschreven om vooraf bepaalde cijfers te kunnen halen.

'Het verplichte bonnen schrijven en het niet meer aan de burger kunnen uitleggen waarom wij deze bonnen schrijven en waarom we ons werk op deze manier moeten doen.'

'Het bonnenschrijven om de cijfers en niet om de daadwerkelijke handhaving. Als mijn werkgever wil dat ik een bijstandsmoedertje drie bekeuringen uitschrijf, omdat ik die mogelijkheid heb, dan denk ik dat we op een ander vlak de plank volledig mislaan.'

5. De confrontatie met geweld en verdriet doet pijn

Agenten krijgen te maken met de meest ingrijpende gebeurtenissen, die ook hen niet in de koude kleren gaan zitten.

'Ellende, zoals zwaargewonden en doden, bij ongevallen, branden, zelfdodingen en zaken met huiselijk geweld waarbij kinderen in het spel zijn.'

'Slechtnieuws gesprekken zijn de naaste dingen die je als agent moet doen.'

II. KUNNEN AGENTEN HUN WERK NOG DOEN?

De politie heeft de afgelopen jaren steeds meer taken gekregen. Zowel op straat (huiselijk geweld, bestrijding illegaliteit), als op het bureau (meer registreren, meer rapporteren). De politieorganisatie is met deze ontwikkelingen niet meegegroeid. Mensen lopen achter de feiten aan, krijgen het werk niet meer gedaan en dossiers blijven op de plank liggen. Daarbovenop komen de nieuwe bezuinigingen, die in de korpsen hard worden gevoeld. De instroom van nieuwe medewerkers droogt op en de roosters worden steeds moeilijker gevuld, met als gevolg dat de druk op de agenten nog verder toeneemt.

51 procent van de agenten zegt dat ze onvoldoende mogelijkheden krijgen om hun werk goed te doen. Slechts 19 procent vindt dat agenten voldoende worden ondersteund. De wijkagenten en buurtbrigadiers zijn nog uitgesprokener: 59 procent zegt het werk niet meer goed te kunnen doen, tegenover 16 procent die voldoende ondersteuning krijgt. Wij vroegen de agenten wat volgens hen de belangrijkste oorzaken zijn van het feit dat ze hun werk niet meer goed kunnen doen.

1. De werkdruk is te hoog: 81 procent

81 procent van de agenten zegt dat de werk- en roosterdruk te hoog is. 50 procent zegt dat ze daardoor de vereiste kwaliteit niet meer kunnen leveren. 39 procent van de agenten zegt dat als de werkdruk lager zou zijn, ze meer problemen op straat kunnen voorkomen. Dit onderzoek is gehouden voordat de regering de nieuwe bezuinigingen op de politie bekend maakte. Toch zegt nu al 80 procent van de agenten die de werkdruk te hoog vinden dat door eerdere bezuinigingen de capaciteit steeds minder wordt. 78 procent van deze agenten meent dat dit ook te maken heeft met de toenemende bureaucratie.

De werkdruk bij de politie is vooral toegenomen doordat men met minder mensen meer moet doen, meer verantwoording moet afleggen en de systemen niet doen wat ze moeten doen.

‘Door hoge werkdruk en nieuwe computersystemen geen tijd meer voor normaal politiewerk. Ik rijd alleen nog meldingen en heb nauwelijks tijd om deze in het (nieuwe) systeem te verwerken.’

‘Als rechercheur kom je bijna niet meer op straat (om boeven te vangen). Tegenwoordig zit ik vrijwel dagelijks achter de computer zaken af te werken. Zelf onderzoek op straat verrichten is er bijna niet meer bij, de boeven worden aangeleverd door blauw.’

Pleisters plakken

Belangrijke zaken blijven op de plank liggen en agenten kunnen niet de kwaliteit leveren die ze wensen.

‘Te weinig personeel, waardoor zaken worden afgeraffeld. Zaken blijven op de plank liggen’

‘De werkdruk. De burger krijgt niet de aandacht die hij/zij verdient. Daar is gewoon geen tijd meer voor. Het is rijden van melding naar melding en vaak wordt het pleisterplakken toegepast.’

Minder kwaliteit op het bureau

Op het bureau moet het werk soms worden afgeraffeld, waardoor de kwaliteit afneemt.

‘Door hoge werkdruk gaat men qua bewijslast vaak maar voor een zesje in plaats van voor een 10.’

‘Er wordt regelmatig te weinig tijd gepland voor zeer complexe aangiftes met opsporingsindicatie. Door de werkdruk dat er over een uur de volgende klant weer op de stoep staat, ga je snel dingen vergeten te vermelden in een aangifte die absoluut noodzakelijk zijn voor de aangifte.’

Minder agenten op straat

De hoge werkdruk gaat ten koste van het blauw op straat.

‘Werkdruk is hoger, waardoor er alleen maar tijd lijkt voor basispolitiezorg, grote onderzoeken en invoering van nieuwe informatiesystemen. Het “op straat zijn” is steeds meer een zeldzaamheid.’

‘Deze zijn momenteel alleen bezig met overleggen, draaien van noodhulp en horeca-diensten en openbare orde problematiek bij evenementen en voetbalwedstrijden.’

2. Er is een gebrek aan collega's

Veel bureaus kampen met een tekort aan personeel, waardoor agenten minder preventief kunnen optreden, te weinig aandacht kunnen geven aan de opleiding van nieuwe agenten en soms zelfs de veiligheid van agenten in gevaar komt.

‘Geen tijd door een ernstig personeelstekort. Dit personeelstekort zorgt voor een sneeuwbal-effect. Hierdoor komt de kwaliteit van het coachen van nieuwe studenten in het gedrang. Wat voor een mindere kwaliteit zorgt van de toekomstige agenten, enz.’

'Tevens hebben we in korps Groningen te kampen met een enorm personeelstekort, dan heb ik het over ervaren collega's. Door dit tekort moet je je soms terugtrekken voor je eigen veiligheid, terwijl je met meer collega's de zaak op zou kunnen pakken.'

Minder nieuwe agenten opgeleid

Door de bezuinigingen worden minder nieuwe agenten opgeleid.

'Per 2012 moeten we er enkele tientallen bij hebben, maar nu wordt ook de opleiding van agenten beperkt, waardoor er een structureel tekort ontstaat in 2012 dat niet aangevuld kan worden (opleiding minimaal drie jaar).'

'Door de eerder en recent aangekondigde bezuinigingen zal het korps Rotterdam - Rijnmond noodgedwongen minder aspiranten kunnen aanstellen. Dit heeft direct gevolgen voor het blauw op straat. De aspiranten vormen namelijk een groot deel van het personeelsbestand van de wijkteams.'

De komende bezuinigingen gaan ten koste van de veiligheid

De aangekondigde bezuinigingen hebben volgens agenten grote gevolgen voor de korpsen. Minder geld betekent minder personeel, nog meer werkdruk en nog minder blauw op straat.

'Bezuinigingen gaan volgens de minister niet ten koste van blauw op straat, maar iedereen die van ons team vertrekt wordt niet meer aangevuld. Recentelijk zijn er nu zes weg (op een totaal van 50) en er blijven steeds minder mensen over om de dienst te draaien.'

'Bezuinigingen. Ik zit in een krimpkorps en dat begin je te merken. Bij het maken van het beleid lijkt de financiële situatie te bepalen en niet wat goed is voor de burger.'

3. De bureaucratie blijft groeien: 87 procent

Maar liefst 87 procent van de agenten heeft in het werk veel te maken met registratiedruk en bureaucratie. Gemiddeld zijn agenten 56 procent van hun tijd kwijt aan registreren. De belangrijkste oorzaken van overbodige bureaucratie zijn voor deze agenten de informatiesystemen, die niet op orde zijn (70 procent) en het feit dat agenten veel te veel zelf moeten registreren (70 procent). Veel onnodige schrijverij ontstaat ook omdat agenten werken met te veel verschillende informatiesystemen (63 procent) en de eisen en regels voor registratie voortdurend veranderen (51 procent).

Er is steeds meer papierwerk en bureaucratie

Steeds meer moeten zaken worden vastgelegd en in veelvoud opgemaakt. Kleine overtredingen kosten soms uren afhandeling. Dit gaat ten koste van de tijd op straat.

'Bureaucratie, veel papierwerk, geen tijd om aandacht te geven aan zaken die dat wel behoeven.'

‘Toegenomen bureaucratie, invullen en opmaken van steeds meer formulieren en de toegenomen administratieve belasting, waardoor ik het gevoel heb dat ik aan het echte politiewerk niet meer toekom. Ik zit alleen nog maar de hele dag achter een beeldscherm en kom niet meer op straat om echt boeven te vangen.’

Veel generaals en weinig soldaten

De laag met leidinggevenden is volgens veel agenten te dik geworden. Hierdoor gaat besluitvorming over te veel lagen, waardoor agenten veel tijd kwijt zijn met het afleggen van verantwoording.

‘Te weinig personeel. Personeel wordt op de verkeerde momenten op de verkeerde plaats ingezet. Te veel bureaucratie en mensen die moeten beslissen over iets. Te veel ondersteunende afdelingen en te weinig uitvoerende agenten. Kortom veel generaals en te weinig soldaten.’

‘Al die plannen creëren functies en bureaucratie. Die functies zijn duurbetaald, in tegenstelling tot degenen die het daadwerkelijke politiewerk doen. Toen ik begon was er één man ondersteuning op zes agenten. Nu is dat bijna één op één. Er is zoveel bureaucratie dat de organisatie het politiewerk kan afschaffen, en toch aan het werk kan blijven.’

4. De arbeidsvoorwaarden zijn slecht: 91 procent

91 procent van de agenten zegt dat de arbeidsvoorwaarden de laatste jaren slechter zijn geworden. Agenten hebben te weinig tijd voor training en opleiding (56 procent) en collega's die uitvallen worden onvoldoende vervangen (56 procent). Ook missen veel agenten waardering voor hun werk (54 procent) en zeggen veel dienders dat collega's zijn overbelast (47 procent). Ondanks de harde strijd voor een betere CAO blijft de onvrede met het huidige salaris groot: 83 procent noemt het eigen salaris onvoldoende.

Minder opleiding en kwaliteit

Cursussen en opleidingen gaan niet door, wat ten koste gaat van de kwaliteit.

‘Bezuinigingen waardoor opleidingen niet doorgaan!’

‘Extreme bezuinigingen. Geen cursussen om je kennis op peil te houden of uit te breiden. Jonge mensen welke bij de politie gaan hoor je al vlug zeggen dat ze maar een paar jaar dit werk blijven doen. Ze hebben heel goed in de gaten dat er nog maar weinig toekomstmogelijkheden zijn.’

Overwerken mag niet meer

In verband met bezuinigingen zeggen agenten minder te kunnen overwerken. Doordat de registratie gewoon doorgaat, gaat dit ten koste van het werk op straat.

‘Dat men door bezuinigingen vanuit het rijk niet meer mag overwerken, zo blijft schriftelijk werk liggen en dat zorgt voor minder blauw op straat.’

'Bezuinigingen, waardoor overwerk totaal niet meer is toegestaan. Hierdoor stapelen administratieve werkzaamheden vaak op. Ook geeft dit minder ruimte om iets door te zetten waar je aan begonnen bent die dag, en wat aan het einde van de dienst niet is afgerond.'

Materiaal raakt verouderd

Het materiaal waarmee agenten moeten werken verouderd snel, maar kan door de bezuinigingen niet voldoende worden vervangen.

'Door bezuinigingen kunnen we geen middelen aanschaffen, denk aan non-politionele auto's, camera's etc.'

'Bezuinigingen. Zelfs op de stomerij, lekker in stinkende kleding over straat.'

Agenten geven ook voorbeelden hoe hun werk onmogelijk wordt gemaakt.

'Ik zit in een ondersteunende dienst, vandaar mijn antwoord. Mijn product (inlichtingenwerk) krijgt voor 70-80 procent geen vervolg! Je vecht als het ware niet tegen de criminaliteit, maar tegen je eigen organisatie. Er worden veelal eerst allerlei argumenten gezocht om iets niet te moeten/hoeven doen en dat is voor een "prachtig" startproces verbaal zeer frustrerend!'

5. Computersystemen werken niet: 91 procent

Maar liefst 91 procent van de agenten die werken met de Basisvoorziening Handhaving (BVH), zegt dat dit systeem niet gebruiksvriendelijk is. Slechts 6 procent is tevreden over het systeem. 53 procent van de agenten zegt dat de afstemming tussen BVH en het opsporingssysteem BVO niet goed is, 45 procent heeft hiermee geen ervaring of geen mening. Ook de ervaringen met het managementsysteem BVCM zijn slecht. Slechts 14 procent van de agenten is hierover tevreden. 54 procent noemt het systeem te arbeidsintensief, 28 procent vindt dat er te weinig begeleiding of ondersteuning is.

Ook de ervaringen met de Voorziening tot samenwerking Politie Nederland (VtsPN), die de agenten moet ondersteunen, zijn slecht. 61 procent van de agenten zegt dat de VtsPN niet goed inspeelt op de wensen van de werkvloer. Slechts 20 procent heeft wat dit betreft wel vertrouwen in deze landelijke politieorganisatie. Agenten zijn iets positiever over de bereikbaarheid van VtsPN (60 procent).

De computer- en informatiesystemen zijn nog steeds slecht

De ICT zou in dienst moeten staan van het politiewerk. Computersystemen zouden het werk voor agenten eenvoudiger moeten maken, zodat er meer tijd is om op straat te zijn. Het tegenovergestelde is echter het geval. Vooral BVH vraagt veel tijd, is omslachtig en zit vol fouten.

'BVH is het meest ongebruiksvriendelijke systeem wat er bestaat. Soms zie je door de

bomen het bos niet meer. Op 15-12-08 zijn wij met het systeem gaan werken. Nu (29-6-09, een half jaar later) wordt het publiek nog met posters om begrip gevraagd als men aangifte komt doen (het kan wat langer gaan duren). Dit is toch te gek voor woorden. Verder is er geen enkele afstemming tussen BVH en BVO in onze regio.'

'De grootste flop! Dit heeft al teveel geld gekost. Alleen al aan overuren.'

6. Nog steeds verplicht bonnen schrijven: 79 procent

79 procent van de agenten die het betreft (surveillanten, agenten, brigadiers) zegt dat zij nog steeds worden afgerekend op het aantal bonnen dat zij uitdelen. Dit ondanks het feit dat de Tweede Kamer de verplichte bonnenquota uit de prestatienormen voor de politie heeft gehaald.

Geen verlengstuk van de belastingdienst

De Tweede Kamer heeft gezegd dat agenten niet meer mogen worden afgerekend op het aantal bonnen dat ze uitschrijven. Toch wordt op de meeste bureaus nog steeds gewerkt met bonnenquota.

'Ik voel me vaak een verlengstuk van de belastingdienst. Helaas moet ik, om het target van 200 bonnen te halen, kiezen voor de "makkelijke" bon, zoals bijvoorbeeld fietsverlichting, omdat ik hiervan veel in een korte tijd kan realiseren.'

'180 bonnen is verplicht anders kan dat je jaarlijkse periodiek kosten.'

Politiewerk wordt cijferwerk

De prestaties van een politiekorps worden in cijfers uitgedrukt. Het behalen van goede cijfers lijkt belangrijker te worden dan goed politiewerk leveren. De prestatiecontracten hebben hier in negatieve zin aan bijgedragen.

'Een belangrijk onderdeel van de taak van de politie is hulp te bieden aan hen die dat behoeven, dat is in de loop van de jaren ver weggezaakt, daar is geen tijd meer voor en wordt ook door de leiding niet gewaardeerd.'

'Sinds het invoeren van de prestatiecontracten is de politieorganisatie een cijfermachine geworden. Alles moet in drievoud worden bijgehouden. Van alle incidenten moet een zogeheten mutatie aangemaakt worden, ook als deze niet relevant is. Zo kunnen we laten zien hoe druk we zijn. De bonnen moeten drie keer geteld worden, het aantal aanhoudingen wordt twee keer bijgehouden, het aantal aangeleverde verdachten aan het OM wordt dubbel bijgehouden.'

7. Wijkagenten zijn onvoldoende in de buurt: 88 procent

Iedereen wil meer agenten in de buurt. Maar dan moeten agenten hier wel hun werk kunnen doen. Maar liefst 88 procent van de wijkagenten zegt dat zij onvoldoende tijd

hebben om aanwezig te zijn in de buurt. Agenten denken dat kleinschalige politiezorg effectiever is. 75 procent van de wijkagenten zegt dat kleine politieposten de veiligheid in de buurt kunnen vergroten. 20 procent ziet meer in grootschalige politiebureaus.

De wijkagent is niet in de wijk

De wijkagenten die er wel zijn, kunnen te weinig in hun wijk aanwezig zijn. Door onderbezetting of omdat ze elders worden ingezet, bijvoorbeeld bij noodhulp en evenementen.

'Als voorbeeld kan ik noemen dat in Limburg Noord afgesproken is dat een wijkagent 60 procent van zijn tijd in de wijk kan benutten. De werkelijkheid is 20 tot 40 procent.'

'Wijkteams zijn uitgehold in verband met personeelgebrek. Een proactieve politie is een illusie! We zijn zo reactief als de pest.'

8. De samenwerking met hulpdiensten is meestal goed

Agenten kunnen gelukkig nog steeds rekenen op de hulp van collega's bij andere hulpdiensten. 91 procent van de agenten is tevreden over die samenwerking. De meeste problemen zijn er met de GGZ (64 procent). De problemen die er zijn komen vooral voort uit gebrekkige informatie-uitwisseling, de slechte bereikbaarheid van hulpdiensten en het gebrek aan eindverantwoordelijkheid, waardoor de politie onnodig lang met hulpbehoevenden blijft zitten.

'GGZ. Personen waar wij ooit dagelijks last van hebben, die geestelijk een probleem hebben, maar voor het GGZ niet gek genoeg zijn bevonden. Zelfs niet als ze voordat ze worden aangehouden plat zijn gespoten door een huisarts en met veel verzet door ons naar het politiebureau zijn gebracht. Dan krijgt zo'n persoon nog de keuze om zich wel of niet op te laten nemen.'

'Niet/ slecht bereikbaar buiten kantooruren en dan alleen nog in spoedgevallen. Politie is en blijft op enige manier 24 uur bereikbaar en mag voor afvoerputje/oppas/duivelstoejager spelen als de overige hulpverlenende instanties het af laten weten.'

Meer hulp is nodig

Agenten zien een oplossing vooral in meer personeel bij andere hulpdiensten. Ook maken zij graag betere afspraken over het uitwisselen van gegevens. Maar vooral willen agenten een plek waar zij met hulpbehoevenden terecht kunnen. Sommige agenten stellen voor dat hulpverleners vaker met elkaars diensten meedraaien, om het werk van de ander beter te leren kennen.

'Per regio een vaste plek waar deze "patiënten" afgeleverd kunnen worden, zodat de politie niet met deze mensen blijft zitten.'

'Vaker in elkaars keuken kijken, maar daar hebben wij geen tijd voor.'

9. Er wordt onvoldoende opgetreden tegen agressie: 84 procent

84 procent van de agenten vindt dat er onvoldoende wordt gedaan tegen mensen die zich agressief opstellen tegenover agenten en andere hulpverleners.

Agressie leidt tot veel emoties

Agressie tegen collega's maakt bij veel agenten emoties los. We kregen schrijvende voorbeelden en persoonlijke belevenissen van agenten en hun familie.

'Persoonlijk ben ik door een verdachte, na bedreigd te zijn met een ploertendoder, ook nog eens mondeling bedreigd. De verdachte verklaarde dat hij mij en mijn gezin "iets" aan ging doen. Ik heb hiervan aangifte gedaan, omdat mijn gezin al helemaal buiten dit soort agressie moet blijven. Ook heb ik een civiele vordering ingediend conform de jurisprudentie. Echter, de rechter oordeelde: "Een brandweerman moet tegen vuur kunnen en een politieagent tegen agressie." Mijn vordering werd dan ook niet ontvankelijk verklaard.'

'Mijn collega is neergeschoten, hij is de beste uit ons team, maar is nu zwaar beschadigd door een Serviër die een pistool in de fietstas had en hem herkende! De man krijgt nog minder straf dan een gemiddelde crimineel. Hij wordt niet eens het land uitgezet na zijn vrijlating! Vreselijk knullig. Ik moet me verantwoorden als de burger uit zijn straatje is gegaan en ik per ongeluk ook klootzak tegen hem heb gezegd. Ik word dan behandeld als een crimineel en moet voor een BIV commissie verschijnen en sorry gaan zeggen tegen onze burger, die mij kort daarvoor uitmaakte voor vieze gore smerige kankerlijdende politiehoer. (Ik ben inderdaad een patiënt geweest!)

III. WAT BETER MOET

De agenten geven de minister van Binnenlandse Zaken een 3,9. Dit cijfer gaven agenten, nog voordat de nieuwe bezuinigingen op de politie werden aangenomen. Agenten menen dat besluiten over de politie worden genomen zonder voldoende kennis van de problemen op de politiebureaus.

A. AGENTEN SERIEUS NEMEN

Agenten staan er alleen voor: 91 procent

Agenten hebben het gevoel dat ze er alleen voor staan. 91 procent van de agenten zegt dat politici onvoldoende kennis hebben van de problemen op de werkvloer. Slechts drie procent zegt dat politici weten waar ze over praten. Dit gebrek aan vertrouwen is er ook in de eigen politieleiding. 67 procent zegt dat de korpsleiding niet weet wat er speelt op de werkvloer. Slechts 17 procent heeft wel vertrouwen in de eigen leidinggevenden. Nu de burgemeesters (de korpsbeheerders) en de politieleiding (de korpschefs) hebben gezegd dat zij de bezuinigingsvoorstellen van de minister steunen, zal dit vertrouwen niet groter zijn geworden.

We vroegen agenten naar hun waardering van het politiebeleid van deze regering. Agenten voelen zich in de kou staan. De regering heeft te weinig waardering voor de politie en politici weten te weinig van het politiewerk. Bezuinigingen hebben geleid tot wanbeleid. Geld is steeds vaker leidend voor het beleid. En beloften worden niet nagekomen:

1. De regering moet meer betrokkenheid tonen

Agenten zijn duidelijk teleurgesteld in de kennis en betrokkenheid van de regering.

‘Ik denk dat de regering niet voldoende op de hoogte is van wat de werkzaamheden inhouden. Ze hebben geen idee hoeveel diensten we draaien, hoe vaak we worden bespuugd en hoe frustrerend het soms is als een verdachte met een kleine boete de deur weer uitwandelt en vervolgens weer iemand mishandelt. Draai maar eens een maand volop mee in de noodhulp, dan weet je pas wat het inhoudt.’

‘Wanbeleid. Daaruit blijkt geen enkele kennis van zaken. Men laat zich voorkauwen door de Raad van Hoofdcommissarissen die alleen bezig zijn zichzelf te profileren, in de

hoop op een nog grotere bonus. Het dienen van het algemeen belang is iets dat niet in hun woordenboek voorkomt.'

Geen minister van politie

In het bijzonder de minister wordt verweten dat zij weinig op heeft met de agenten.

'Waardeloos. De regering in het algemeen en onze minister in het bijzonder hebben totaal geen kijk op en geen interesse in de dagelijkse beslommeringen van het publiek/politie. Ik krijg vaak de indruk dat ze een hekel heeft aan ons.'

'Slecht. De politie in Nederland (tienduizenden mensen met passie voor het politievak) zien in de Minister van BiZa hun grote tegenstander. Ze is onze baas, niet onze vijand! De regering is idem dito. Ze hebben geen benul wat er echt speelt. Wereldvreemde boel politici.'

2. De regering moet het werk van agenten meer waarderen

Veel agenten voelen zich ook niet gewaardeerd door de regering, en evenmin door het publiek.

'Geen waardering. Zie de laatste salarisonderhandelingen, waarbij minister Ter Horst onze baan vergelijkbaar vond met die van trambestuurder.'

'Ik mis de waardering enorm. In ons werk lopen wij risico's (die wij uiteraard zelf ingecalculeerd hebben bij het aanvaarden van dit werk). Verder denk ik dat de burger teveel van ons verwacht en geen zicht heeft op ons inhoudelijk werk. Ik merk dat als ik vertel wat ik allemaal moet doen, mensen verbaasd zijn door de omvang en de inhoud van mijn werk.'

De loyaliteit staat onder druk

De politieorganisatie draait ondanks alle problemen nog steeds, maar dat heeft niet te maken met het beleid, maar vooral met de loyaliteit van de agenten.

'Ondergewaardeerd en niet beseffend dat het gehele politiebesteding draait op de goodwill van de individuele politieagent.'

'De loyaliteit is erg hoog binnen de politie, maar die loyaliteit is erg onder druk komen te staan door het politieke beleid van de afgelopen jaren. Af en toe spreekt onze minister haar respect uit over haar politiemensen, maar dat respect blijkt nergens uit. Een salaris dat niet in verhouding staat en bezuiniging op bezuiniging.'

3. De aangekondigde bezuinigingen moeten van tafel

Agenten waarschuwen opnieuw dat de bezuinigingen grote effecten zullen hebben voor de politieorganisatie. Agenten hebben het gevoel dat ze aan hun lot worden overgelaten.

'Ik snap dat er maar een bepaald budget gegeven kan worden aan de politie. Maar men verwacht steeds meer van de politie. Je kan niet eerst zeggen dat je veel wil gaan doen aan veiligheid en vervolgens kondig je heftige bezuinigingen aan'

'Waardeloos! Door de bezuinigingen welke ze willen doorvoeren zullen ze de veiligheid niet meer kunnen waarborgen bij de burger. Uiteindelijk zal de burger zelf maatregelen gaan treffen en de criminaliteit alleen maar toenemen.'

Wel degelijk ten koste van blauw

De minister heeft beloofd dat de bezuinigingen niet ten koste gaan van het blauw op straat. Agenten zeggen dat dit niet kan.

'Ze geven ons het gevoel dat we niet serieus worden genomen. Door de bezuinigingen kunnen wij niet bieden wat wij zouden moeten bieden. Men roept dat het niet ten koste mag gaan van het blauw op straat, maar bezuinigingen van deze omgang gaan altijd ten koste van het blauw.'

'Bezuinigingen gaan de politie op straat treffen. Dit merk je nu al in de trant van minder materieel, geen overuren maken (maar ja, je kan vaak niet anders, kan niet weglopen van een zwaar verkeersongeval). Op papier klinken dingen beter dan op straat. Er komt minder personeel bij. Ondersteunende diensten worden wegbezuinigd, waardoor die taken weer bij het personeel op straat komen te liggen. Hierdoor zijn die weer langer binnen.'

Een sigaar uit eigen doos

Veel agenten vinden dat de minister de schuld voor de bezuinigingen ten onrechte in de schoenen van de politie schuift, doordat zij een betere CAO hebben afgedwongen. Dat leidt tot woedende reacties.

'Wij betalen onze eigen CAO terug.'

'Het lijkt nu net of we moeten boeten (bezuinigen) voor de CAO die afgesproken is.'

4. Geld en cijfers moeten minder leidend zijn voor het politiebeleid

Veel agenten vinden dat de regering een verkeerd beeld heeft van veiligheid, doordat vooral wordt gekeken naar de cijfers. Maar die cijfers zeggen weinig over de veiligheid op straat. Het beleid volgt het geld, in plaats van dat het geld het beleid volgt. Op basis van een verkeerd beeld worden verkeerde beslissingen genomen en wordt onvoldoende in de politie geïnvesteerd.

'Bagger, het gaat niet om de veiligheid maar om de centen.'

'Slecht. Er wordt alleen maar in centen en cijfertjes gedacht. De veiligheid van de burger is niet belangrijk. Als de minister eerlijk is, dan erkent ze dat het niet goed gaat. En zij is DE aangewezen persoon om hier verandering in te brengen.'

Veiligheid is geen markt

Sommige agenten constateren dat het marktdenken ook bij de politie is binnengedrongen.

'Al jaren wordt er niet echt gekozen. Veiligheid zou geen politiek onderwerp moeten zijn. Wel de keuzes in de aanpak. In Nederland zijn economische belangen belangrijker dan veiligheid.'

'Ter Horst en het kabinet schuiven steeds meer op richting de marktwerking met alle gevolgen van dien.'

5. De regering moet beloften nakomen

Het wantrouwen van agenten in de regering is groot. Veel mooie beloften worden gedaan, maar vervolgens komt daar niet veel van terecht.

'Voor de verkiezingen werd er als speerpunt "veiligheid en opsporing" geroepen door de partijen van het huidige kabinet. Nu hoor je alleen maar "bezuinigingen".'

'Krijg het idee dat ze voor een dubbeltje op de eerste rang willen zitten. Alle politieke partijen riepen dat de veiligheid vergroot zou moeten worden in Nederland, maar ze zijn niet bereid om er dan ook geld voor uit te trekken.'

B. CONCRETE VERBETERINGEN

We vroegen agenten ook naar voorstellen voor concrete verbeteringen. Agenten hebben meer collega's nodig, die een fatsoenlijk salaris krijgen. Agenten willen ook minder bureaucratische controledrift, zodat ze meer op straat kunnen zijn. Bovendien kan flink worden gesneden in het aantal leidinggevenden:

1. Agenten hebben meer collega's nodig

Agenten vinden dat veel wordt gesproken over veiligheid, maar weinig wordt geïnvesteerd in de mensen die Nederland veiliger moeten maken. Ze hebben gewoonweg meer collega's nodig.

'Meer personeel. Landelijk is de politie de laatste 15 jaar enorm uitgebreid, maar het aantal uitvoerenden op straat is alleen maar minder geworden. Al dat extra personeel is "opgesoupeerd" door allerlei beleidsfuncties, bureaucratie, analisten etc.'

'Er moeten meer agenten bijkomen en er moet werkelijk wat worden gedaan aan de nijpende tekorten aan personeel. Wij gaan hier aan kapot. Letterlijk en figuurlijk!'

2. Agenten hebben een beter salaris nodig

Politieagenten vragen terecht aandacht voor hun salaris. Ondanks de politieacties van vorig jaar worden veel agenten nog steeds slecht betaald.

'Salaris in relatie brengen met verantwoordelijkheden en werkdruk.'

'Salarissen! Nu verdwijnt er bovendien veel geld naar extern personeel op functies waarbij de politie moet concurreren met de vrije markt (organisatieadviseurs en ICT). Omdat er onvoldoende goed personeel te krijgen is voor dergelijke functies, worden deze functies structureel extern voorzien tegen marktstarieven. Dit gaat ten koste van personeel in functies waar de marktwerking ontbreekt ("de gewone agenten").'

3. Meer agenten moeten de straat op kunnen

De agenten geven niet alleen aan dat ze meer collega's nodig hebben, maar ook dat ze zelf beter hun werk willen kunnen doen. In sommige gebieden is er nauwelijks nog blauw op straat.

'Wij als meldkamer geven de meldingen dag en nacht uit aan de surveillance-eenheden, waarbij je heel goed merkt dat er in bepaalde gebieden veel te weinig politie op straat is. Zeker in de zomer en de weekenden is het heel krap. Er rijdt één surveillance-eenheid (één auto met twee man) voor het hele uitgestrekte gebied, Nieuwkoop, Ter Aar, gehele gemeente Kaag en Braasem. Als die auto iemand aanhoudt in verband met rijden onder invloed is er een paar uur voor het hele gebied geen politiewagen meer op straat en kan er dus ook niemand naar andere meldingen in dat gebied gestuurd worden.'

'Als je kijkt naar het aantal politieagenten op het aantal bewoners dan lopen wij erg achter in vergelijking met andere landen om ons heen. In Frankrijk kom je de hele dag politie tegen. Hier niet. De (uniform)mensen die er zijn worden opgeslokt door administratie en/of recherche werk en komen niet op straat. Hierdoor zal het veiligheidsgevoel van de burger afnemen.'

Agenten willen kleinschalige politiezorg

Agenten moeten ook herkenbaar en aanspreekbaar zijn in de buurt, door een kleinschalige politiezorg.

'We moeten weer terug naar kleinschaligheid. We moeten de buurt weer in en de straat op. Dat kan nu niet meer. We verliezen het contact op de straat.'

'Laat een buurtagent, buurtagent zijn. Dus spijlfunctie, op straat, informatie vergaren, informatie verwerken, kleinschalige onderzoeken draaien, enz.'

4. Agenten willen minder en betere leidinggevend

Tegenover een tekort aan blauw op straat staat volgens veel agenten een overschot aan leidinggevend. Die allemaal hun stempel drukken op de organisatie, maar weinig bijdragen aan het echte politiewerk.

'Meer blauw op straat en minder managers die plannen bedenken die steeds minder straatagenten uit moeten voeren!'

‘Het is net een omgekeerde piramide. Juist waar het werk verzet moet worden, is een groot tekort. Bij ons korps is er momenteel een overkill van leidinggevendenden, met als gevolg dat er functies voor hen worden ingericht, die eigenlijk niet van belang zijn. Dit is erg frustrerend voor agenten, hoofdagenten en surveillanten, omdat zij hierdoor met minder mensen het werk op straat moeten uitvoeren en daarnaast ook nog eens meer opdrachten van binnenuit krijgen, die er eigenlijk niet toe doen.’

Meer ‘blauw’ bloed nodig

Leidinggevendenden zouden ook meer voeling moeten hebben met de werkvloer. Minder managers zouden van buiten moeten komen.

‘Leidinggevendenden niet van buiten de organisatie aan willen trekken, maar binnen het blauwe bloed zoeken.’

‘Minder managers, minder cijfers, minder contracten, meer overeenstemming tussen papieren veranderingen en praktijk. Managers moeten meer weten over het feitelijke werk aan de basis. Alles wordt er maar doorgedrukt. Ik beleef er geen plezier meer aan.’

5. Agenten willen minder papierwerk

Heel veel agenten klagen over het georganiseerde wantrouwen: de vele controles en het nutteloze papierwerk.

‘Papierwerk vereenvoudigen. Een eenvoudige Halt-zaak aanmelden betekent zeven pagina’s papier. Dit geldt ook voor zorgformulieren minderjarigen. Ik zie ontwijkgedrag bij collega’s. “Daar begin ik niet aan”, hoor ik regelmatig.’

‘Bij ons wordt wel eens gezegd: tien minuten buiten is drie uur binnen. In mijn beleving moet het mogelijk zijn dat dienders die buiten op straat een zaak opdoen, deze moeiteloos moeten kunnen overdragen aan een team van mensen die het vervolgens op papier zetten.’

Bureaucratie voor Handhavers

Veel kan worden verbeterd aan de systemen die agenten moeten ondersteunen bij hun werk. Agenten noemen ook hier in het bijzonder de Basisvoorziening Handhaving (BVH). Binnenkort moeten alle korpsen met dit systeem gaan werken, maar agenten kunnen er niet mee uit de voeten.

‘Het bedrijfsprocessensysteem (BVH) moet ons dienen. Nu zit je uren velden in te vullen die helemaal niet relevant zijn voor de stukken die ik op papier moet hebben.’

‘Het papierwerk (werken met het nieuwe bedrijfsprocessensysteem BVH) slokt veel te veel tijd op. Bureaucratie ten top en bovendien een systeem dat niet op de dagelijkse politiepraktijk is toegerust! Dit systeem moet ons werk ondersteunen, maar nu stuurt het ons werk. Ons oude systeem voldeed veel beter (en dat heeft niet alleen maar te maken met nieuwigheid, onbekendheid en kinderziektes!).’

C. MAATREGELEN TEGEN AGRRESSIE

We vroegen agenten wat volgens hen gedaan moet worden om agressie tegen agenten te verminderen. Agenten willen zwaar en consequent straffen en vragen meer begrip van de rechter. Agenten willen ook meer begrip en steun vanuit de politiek. De nazorg lijkt per korps of regio nogal te verschillen. Agenten wijzen ook op het verplichte bonnenschrijven, dat leidt tot onbegrip bij het publiek, en hebben soms onvoldoende materiaal om zichzelf te verdedigen. Bovendien zeggen agenten dat de politie meer gezag moet uitstralen en respect moet afdwingen. Hierbij spelen ook de media een rol.

1. Zwaarder straffen...

Agenten zijn het met elkaar eens: agressie tegen politiemensen en andere hulpverleners moet zwaarder worden gestraft.

'Zwaarder straffen en hogere schadevergoedingen. Wij laten ons voor 150 euro op onze ogen slaan. Voorbeeld: een collega helpt twee andere collega's met het insluiten van een arrestant. Daarbij ontstaat een worsteling, waarbij hij ten val komt en zijn onderarm op twee plaatsen breekt. Hierdoor zit hij vervolgens zes + vier weken in het gips. Nu, vier maanden na het incident, heeft hij nog steeds klachten en loopt hij bij de fysiotherapeut. Hij is net opa geworden en kan zijn kleinzoon niet eens op de arm tillen, laat staan meenemen naar zwembles.'

'Voetbalrellen in Rotterdam, waar uiteindelijk 50 politiemensen gewond geraakt zijn (ik was acht weken uit de roulatie door een stuk trottoirband die op mijn knie gegooid werd) en dat er dan werkstraffen van 80 - 240 uur worden uitgedeeld. Een andere collega die van vijf meter met een ijzeren speer tegen zijn helm wordt gegooid en dan zulke straffen. Dan kunnen we voorzichtig stellen dat er totaal niet serieus naar het probleem gekeken wordt.'

'Ik ben zelf laatst beledigd, bedreigd met de dood en gewond geraakt bij een aanhouding door verdachte 1. Verdachte 2 heeft mij een low-kick tegen mijn beide bovenbenen gegeven. Na zijn aanhouding rende hij weg. Tijdens de achtervolging te voet gooide hij fietsen om, waarover ik ben komen te vallen. Gevolg na deze twee aanhoudingen: één week niet kunnen werken, één week moeite met lopen, gekneusde duim, kapotte knieën, beledigd en bedreigd. De gevolgen voor deze beide verdachten: 500 euro boete per persoon en 175 euro smartengeld betalen aan mij. Beide verdachten kunnen dit betalen via een acceptgiro en zien de binnenkant van een rechtzaal niet. Schandalig!'

2. ... en consequent straffen

We moeten mensen die agressief zijn tegen agenten ook snel en consequent straffen.

'Tijdens een aanhouding heeft een verdachte in 2004 mijn enkel gebroken. Na vier jaar werd de verdachte voor 120 uur werkstraf en 1.100 euro schadevergoeding aan mij veroordeeld. Na vier jaar! Ik heb negen weken gips gehad en moest revalideren om weer goed te kunnen lopen gedurende zes weken. Tijdens deze periode beviel mijn vrouw van mijn zoon en ik kon niets voor mijn gezin betekenen.'

3. Meer begrip van de rechter

Agenten klagen massaal over het gebrek aan begrip bij de rechterlijke macht die naar hun gevoel onvoldoende weet met welke problemen zij op straat te maken hebben.

'Meer en betere samenwerking met justitie. Men roept continu dat het strenger wordt aangepakt maar er gebeurt niets. Als je naar een dergelijke zitting gaat, sta je bijna te janken en voel je je in de steek gelaten. En dan zo'n idioot op tv "Agenten moeten er maar gewoon aan wennen. Hoort bij het werk". Het geweld helaas wel, dat komt door de samenleving, maar als de rechtsorde dit gaat accepteren en bagatelliseren wordt het een grote bende in Nederland.'

'Het lijkt alsof we er alleen voor staan. Ikzelf ben, gelukkig al wat langer geleden, vrij zwaar gewond geraakt bij een aanhouding van geweldplegers. Ik heb toen ervaren dat een forse straf (in dit geval 18 maanden daadwerkelijke celstraf) veel bijdraagt aan de verwerking. De laatste tijd hoor ik veel rechters uitspraken doen die mij het kippenvel bezorgen. Ongetwijfeld D66-boekengeleerden die onze wetgeving tot in de puntjes beheersen, echter geen idee hebben wat het betekent om met regelmaat angst te voelen, alleen maar omdat je je werk goed tracht te doen.'

4. Meer steun van politici

Agressie komt ook voort uit minachting voor het politievak. Ook hier willen agenten meer begrip en steun van politici.

'Ter Horst moet eens gaan nadenken voordat ze zich uitlaat over onze beroepstak en de vergelijking legt met het vak van buschauffeur. Ze hoort het voor ons op te nemen en als een leeuwin voor ons te gaan staan. Ze wekt de indruk dat ze ons maar niets vindt. Dit en vele anderen die zich (soms terecht) negatief over ons uitlaten doen ons geen goed in onze positie in de maatschappij, men denkt dat het maar kan omdat men vindt dat het moet kunnen, geweld te gebruiken tegen ons.'

'Ons niet vergelijken met tramconducteurs op de Nederlandse televisie zou al de helft schelen denk ik. Wanneer wij, als politie, opkomen voor onze waardering in geld, dan is het op zijn minst "niet handig" te noemen om met modder te gaan smijten als je als minister de druk voelt toenemen. Gewoon correct blijven, dat is wat wij in ons werk dagelijks moeten doen wanneer een verhitte discussie hoog oploopt.'

5. Betere voorbereiding

Om beter om te gaan met agressie denken veel agenten dat meer voorbereiding kan helpen. Zoals meer training en een betere uitrusting.

'Meer training, momenteel krijgen wij twee keer per jaar les. Dit betekent als je privé niets zou doen ben je gewoon niet bestand tegen bepaalde incidenten danwel agressieve mensen. Twee keer is te droevig voor woorden.'

'Betere opleiding van politiemensen in zelfverdediging, bij betere getraindheid wordt er vaak ook minder geweld gebruikt. Betere uitrusting.'

6. Voldoende nazorg

Veel agenten die het slachtoffer worden van geweld en agressie voelen zich gesteund door hun collega's en zeggen dat de nazorg op orde is. Andere agenten klagen echter over gebrek aan steun, vooral van de politieleiding.

'Ik ben zelf neergeslagen in m'n werk in oktober 2008. Belangstelling vanuit de korpsleiding was echt minimaal. Ook de ondersteuning van de leiding in het verhalen van de geleden schade is bedroevend.'

'Intern zou er ook meer prioriteit aan gegeven moeten worden. Zolang ook deze zaken blijven liggen op de plank en er te weinig energie en tijd in wordt gestoken, maken we onszelf belachelijk en wordt absoluut geen statement gemaakt naar burgers die dit doen.'

7. Minder verplichte bonnen

Het verplicht bonnen schrijven maakt de politie ook niet populair bij de bevolking.

'De "pietluttige" uitgeschreven bonnen, vaak geschreven om aan je quotum te komen. Kan mij dan de frustratie van de burger wel eens voorstellen, maar het mag nooit een reden voor de burger zijn om hierin te ver te gaan.'

'Zolang je die politieagent alleen bonnen laat schrijven, maar die inbreker wordt niet gepakt? Vind je het dan gek dat mensen dit op een gegeven moment niet meer pikken?'

8. Effectief materiaal

Sommige agenten klagen over het materiaal, bijvoorbeeld de korte wapenstok.

'De korte wapenstok is voor de horecadiensten geen goed werkmiddel, aangezien deze te kort is. Er is al regelmatig aangedragen om tijdens de horecadiensten te werken met lange wapenstokken. Dit wordt alleen niet gehonoreerd, omdat dit agressief zou staan en de burgemeester hier geen toestemming voor wil geven. En onze veiligheid dan?'

'Politie zou beter uitgerust moeten worden tijdens openbare orde diensten, bijvoorbeeld de lange wapenstok. De politie moet overdag het normale uniform dragen en 's nachts een soort ME tenue met baret. Dat straalt veel meer gezag uit.'

9. Respect afdwingen

Meer agenten wijzen op de kleding, die niet genoeg gezag zou uitstralen.

'Allereerst moet de politie zelf zorgen voor het uitdragen en uitstralen van gezag, door de pet weer te gaan dragen, waardoor duidelijke herkenbaarheid wordt bevorderd.'

'We stralen ook geen gezag uit. Ik zie geen enkele diender meer met een pet op. Nu kan ik mij daarbij wel wat voorstellen. Het werktenuue is meer voor een galavorstelling. Laat de noodhulp mensen echt iets uitstralen.'

10. De rol van de media

De media spelen een belangrijke rol in de beeldvorming van de politie en zouden volgens sommige agenten ook een rol kunnen spelen in het terugdringen van de agressie.

‘De media mogen zich wel een beetje politievriendelijker opstellen. Elke “fout” van een politieagent wordt breed uitgemeten gepubliceerd, wat de houding van schaaapachtig Nederland ten opzichte van de politie niet verbetert.’

‘De politie wordt vaak negatief in het nieuws gebracht ... Daarnaast is het zo dat wanneer een incident zich voordoet nog eerder het handelen van de agent in twijfel wordt getrokken dan dat van de dader. Want we zijn zo bang dat wij niet transparant zijn. Nu pleit ik niet voor een politiestaat, maar de mogelijkheid om harder en eerder op te kunnen treden zou prettig zijn. Ik denk dat daar een stuk respect door terug zou kunnen komen.’

D. MEER VEILIGHEID IN DE BUURT

We vroegen agenten wat er moet gebeuren om de veiligheid in de buurt te verbeteren. Bijna elke politieagent noemt dezelfde maatregel: meer blauw op straat. Veel agenten willen bovendien meer politiestations in de buurt, die ook 's avonds worden bemand. De politie heeft haar positie in de gemeenschap verloren.

‘De diender terug in de wijk. Toen ik bij de politie begon, zat ik gemiddeld zeven uur per dag in de wijk, je dronk koffie in de wijk, had veel contact met je wijk. Je kende je mensen in de wijk, je was aanspreekbaar. Je kon anticiperen op situaties. Er werd veel gewaarschuwd etc.’

‘Bij de start van mijn glanzende carrière in 1975 werkten er aanzienlijk meer mensen op straat. Wij woonden ook in de gemeenschappen en maakten er deel van uit. Daardoor kenden wij alle ins en outs van de gemeenschap. De lijnen waren veel korter en wij waren meer betrokken bij de maatschappij dan tegenwoordig. Ik wil niet zeggen dat alles slechter is geworden, maar de door mij geschetste waardevolle positie die wij toen in de maatschappij hadden, hebben we nu niet meer. Er is bijna geen politieman meer die die betrokkenheid bij de gemeenschap heeft die wij vroeger hadden. De collega's komen tegenwoordig “invliegen van heinde en verre” en na acht uurtjes dienst trekken ze de kuierlatten aan en verdwijnen naar hun eigen woonplaats.’

‘De vaste wijkagent moet terug op straat. Niet in de auto of op de motor, nee lopend. Desnoods op de fiets. Gewoon weer een praatje maken met de burgers. Nu is het zo, als je de politie ziet, is er wat aan de hand. Als de politie met je wil praten, heb je iets verkeerd gedaan. Vandaag werd ik door de eigenaar van een tankstation nog verzocht weg te gaan, omdat het slecht was voor zijn klandizie. En dat terwijl ik gewoon een flesje cola bij hem wilde kopen!’

1. In de buurt aanwezig zijn

Wijkagenten moeten ook echt hun werk kunnen doen.

'De wijkagent is nog niet officieel of er wordt alweer veel van zijn toegezegde tijd afgehaald. Vier wijkagenten worden er twee. 80 procent wijkagent wordt nu al 40 procent.'

'Geen buurtregisseur op papier, maar gewoon wijkagenten, die zich niet constant moeten melden voor de noodhulp. Er is echt te weinig blauw, ondanks al die prachtige toezeggingen en berekeningen waaruit blijkt dat het wel meevalt. Het valt dik tegen!'

'Buurtagenten volledig inroosteren voor lokale zorg en dus niet meer voor andere taken, zoals noodhulp etc. Er werd ooit afgesproken dat buurtagenten minimaal 80 procent van hun werktijd voor lokale (buurtwerk)zorg zouden worden ingeroosterd, dit beeld wordt m.i. ook naar buiten toe zo geschetst, maar in de praktijk komt men daar bij lange na niet aan toe. Ik schat dat het percentage ongeveer 30 procent bedraagt. Let wel: het kan zijn dat in sommige gevallen het op papier wel zal kloppen, maar de praktijk is anders.'

2. Mensen uit de anonimiteit halen

Agenten moeten weer de tijd krijgen om te onderzoeken wat er speelt in een buurt.

'Mensen uit de anonimiteit halen. Wie wonen er in je wijk. Wat zijn hun gewoontes en gebruiken en waarom doen ze dit ... Daardoor meer begrip voor elkaar krijgen. Zodat angsten en vooroordelen wegvallen, of meer wegvallen. Maar ook dat afwijkend gedrag eerder opvalt als het met iemand niet goed gaat of dreigt af te glijden.'

3. Wortelen in de buurt

Agenten moeten ook de tijd krijgen om te wortelen in de buurt.

'Ook een probleem is dat we in onze regio de wijkagenten na vijf jaar moeten rouleren. Wat een onzin. Je hebt enkele jaren nodig om je in te werken in de problemen van de wijk. Ook heb je de tijd dan nodig om te worden gekend. Nu is het dus zo dat de man met de kennis en de info moet verkassen om dan maar weer ergens anders te beginnen aan een hernieuwde kennismaking, waarna hij dan weer mag vertrekken. Ik heb nog nooit een redelijke verklaring gehoord waaruit blijkt dat dit een goede regeling is.'

4. Wijkposten zijn efficiënt

De politie moet meer in de buurt worden georganiseerd.

'Voor ons als wijkagenten Dongen bijvoorbeeld wordt verwacht dat we starten in Rijen. Daar de briefing meemaken en vervolgens de wijk ingaan. Dan gaan we rond 09.00 uur de wijk in. Dan is het om 12.00 uur eten. En vervolgens om 15 uur naar binnen om te muteren (gegevens vastleggen in het systeem). Kortom, zonder een wijkpost zijn we bijna enkel op en neer aan het rijden, zonder dat we in de wijk aanwezig kunnen zijn. We verliezen dus enorm veel tijd doordat bureaus worden samengevoegd uit het oogpunt van bezuinigen.'

5. Meer regie door de gemeente

Agenten wijzen ook op de verantwoordelijkheid van gemeenten, die meer de regie moeten nemen.

‘Geef mij de tijd en de ruimte om in de wijk aanwezig te zijn. Samenwerking met ketenpartners: Gemeente, jongerenwerk, veiligheidshuis, buurt. Meer jongerenwerkers op straat brengen. Investeren in betrokkenheid vanuit de buurt. Hier mist men de ondersteuning vanuit de politiek.’

‘Zorgen voor een goed aanspreekbare overheid in alle buurten (24 uur per dag). Denk aan politie, woningcorporaties, scholen, GGD, huisartsen, boa’s, bestuurders etc. Zorg voor meldpunten in de wijk met vaste aanspreekpunten. Vroege signalering van problemen en adequaat in kunnen spelen op aankomende problemen door goede samenwerking van alle instanties binnen de wijk.’

‘Gemeenten ertoe dwingen een jeugdbeleid te voeren en dit daadwerkelijk te ondersteunen met personeel en financiën. Te vaak wordt dit probleem bij de politie gelegd, die dan voor een oplossing moet zoeken. De gemeenten moeten de regie nemen in het jeugdbeleid en de integrale veiligheidszorg.’

6. Overlast direct aanpakken

Mensen die overlast veroorzaken moeten direct worden aangesproken en worden aangepakt.

‘De overheid moet meer mogelijkheden krijgen om in te grijpen in gezinnen, de vrijblijvendheid moet er echt af! Na drie keer heb je laten zien niet zelf je problemen op te kunnen lossen, of om voor je gezin te zorgen, of om de overlast te stoppen, dan moet je de overheid in je persoonlijke levensfeer dulden.’

‘Zero-tolerance en richten op de grote veroorzakers van overlast en niet op de groep die zich nog laat aanspreken op gedrag en dus “makkelijk beboet” kan worden. Meer arm-slag om respect op straat terug te krijgen. Nu moet een asociaal het wel erg bont maken qua belediging wil een agent optreden tegen belediging, omdat de grens door rechters erg hoog gelegd is.’

7. Spreiden van problemen

Agenten wijzen ook op de concentratie van problemen in bepaalde buurten en op de noodzaak van spreiding.

‘In elke wijk een betere spreiding maken van autochtoon/allochtoon. Hiermee voorkom je een klein Marokko maar ook een klein a-sociaal autochtoon. Kleed de leefbaarheid ook meer aan. Niet alleen beton en steen, maar meer groen wat goed onderhouden wordt.’

‘Vermenging van bevolkingsgroepen. Het kan toch niet zo zijn dat in Helmond complete

families allemaal bij elkaar wonen in buurten die zijn verworden tot vrijstaten. Verder doel ik met vermenging niet alleen op etniciteit, maar ook op sociale klasse.'

8. Het blijkt te werken

Volgens een aantal agenten blijkt meer aandacht voor mensen goed te werken.

'Ik ben momenteel coördinator van een team wat zich bezighoudt met problematiek in de wijk Veldhuizen te Ede. Deze problematiek bestaat hoofdzakelijk uit normafwijkend gedrag van Marokkaanse jongeren. Nadat het geruime tijd onrustig is geweest in de wijk is het nu weer acceptabel. De belangrijkste schakel hierin is het feit dat "blauw" elke avond met ten minste twee man in de wijk aanwezig is en in gesprek gaat met de jeugd. Zodra "blauw" een avond niet in de wijk is komen er weer overlastmeldingen.'

IV. DE SAMENLEVING DOOR DE OGEN VAN DE AGENT

Politieagenten worden in hun werk geconfronteerd met alle mogelijke maatschappelijke problemen. Als mensen er onderling niet meer uitkomen, of hulpverleners falen, komt de politie in actie. We hebben gevraagd welke maatschappelijke problemen agenten in hun werk het meeste tegenkomen. Een aantal onderwerpen komt steeds weer terug:

1. We zijn egoïstisch en intolerant

Agenten constateren dat de maatschappij is verhard en dat mensen onfatsoenlijker zijn geworden. Er is een toenemend gebrek aan normen en waarden, we zijn egoïstisch en intolerant.

‘Als burgers worden aangesproken op hun gedrag dan probeert men dit in de meeste gevallen goed te praten. Normen en waarden vervagen en iedereen doet maar wat hij wil en houdt geen/weinig rekening meer met anderen (ikke/ikke en de rest kan stikken).’

‘Mensen die niet meer verantwoordelijk denken te zijn voor hun eigen gedrag. Het is altijd de schuld van iemand anders, of iets wat zij gedaan hebben is véééél minder erg dan wat een ander doet.’

Ook de beter gesitueerden

Egoïsme en intolerantie gelden niet alleen voor mensen aan de onderkant van de samenleving:

‘Veel mensen in mijn gebied gunnen elkaar het licht in de ogen niet. Dit zijn doorgaans de beter gesitueerden in miljoenenpandjes die klagen over een overhangend takje of als er met een blazer een blaadje in hun tuin geblazen wordt.’

Mensen lossen steeds minder hun eigen problemen op

Agenten menen dat soms te veel van hen wordt verwacht. Mensen tonen weinig eigen verantwoordelijkheid voor het oplossen van problemen.

‘Mensen reageren vaak agressief en kunnen nergens meer tegen. Het probleemoplossende vermogen van mensen is verminderd of ze durven zelf niets meer op te lossen. Als dit wel gebeurt dan loopt het vaak uit de hand.’

'Mensen zijn niet zelfredzaam meer. Hun problemen moeten maar door de politie opgelost worden. Zelf aanspreken of stappen ondernemen is er niet meer bij. Zonde van onze tijd, andere veel belangrijker meldingen krijgen nu niet de aandacht die ze dienen te krijgen.'

2. We raken de greep op onze jongeren kwijt

Volgens agenten slagen steeds meer ouders er niet meer in om hun kinderen op te voeden.

'Strontvervelende jeugd die thuis geen opvoeding meer krijgen omdat de ouders beiden fulltime werken of gescheiden zijn, waardoor de jeugd aan hun lot wordt overgelaten.'

'Ouders die hun kinderen niet in het oog houden en deze hun gang laten gaan. Wanneer deze op hun verantwoordelijkheid als ouder worden aangesproken gooien deze hun hakken in het zand en wentelen het gedrag van hun kinderen af op de verantwoordelijkheid van de politie.'

'Kinderen die te veel aan hun lot worden overgelaten en niet door hun ouders worden gecontroleerd/opgevoed. Lijkt of de opvoeding meer op straat gebeurt en daar gelden andere normen en waarden, die snel kunnen leiden tot crimineel gedrag.'

Jongeren ontsporen steeds jonger

Steeds meer jongeren ontsporen, en dit gebeurt op steeds jongere leeftijd. Sommige jongeren voelen zich onaantastbaar en ontwrichten het leven in hun buurt. Agenten hebben onvoldoende mogelijkheden om deze groepen buurtcrimineeltjes aan te pakken.

'Jonge daders. De leeftijd van de meeste verdachten die ik heb ligt tussen de 12 en 25 jaar. Als je kijkt naar de delicten die zij plegen en de hoeveelheid geweld die ze gebruiken, dan is dat schrikbarend. Dit is ook de groep die vaak na de behandeling van hun zaak snel op straat staan, aangezien ze nog een toekomst hebben en de rechter vindt dat ze weer een kans moeten krijgen. Begrijpelijk, maar ze vervallen direct weer in hun oude gedrag. Ik heb voornamelijk met Marokkaanse en Turkse jeugd deze ervaringen.'

'De onaantastbare criminelen, let wel ik heb het niet over de "Holleeders" in Nederland, maar buurtcrimineeltjes die al jaren niet meer worden aangepakt en binnen de woonwijken onaantastbaar geworden zijn. Ze zijn het voorbeeld geworden voor de jeugd in de wijk. Het rolmodel voor deze gasten is Tony Montana. De jongens die van kruimels coke in twee jaar doorgroeien naar kilo's coke.'

Veel problemen met allochtone jongeren

Agenten wijzen in het bijzonder op problemen met allochtone jongeren, waarbij vooral jonge Marokkanen worden genoemd.

'De grote cultuurverschillen tussen de Nederlandse politie en met name Marokkanen, Antillianen en Kaap Verdianen. Dat gezegd hebbend denk ik dat de politie al wel open-

staat voor die verschillen, maar de genoemde doelgroepen niet voor de Nederlandse cultuur.'

'De overlastgevende Antillianen en Marokkanen zijn echt voor iedereen, maar dan ook iedereen een probleem. Mensen hebben werkelijk angst om die aan te spreken. Veel drugs en vuurwapengeweld.'

'Overlast Marokkanen en dit is echt realiteit. Dit maak ik vaak mee in mijn werkzaamheden. Geen respect en alles mag. Dit valt mij moeilijk om op papier te zetten, daar ik geen racist ben en een ieder met open vizier en respect benader.'

Niet goed geluisterd

Sommige agenten merken op dat gemeenten en instellingen onvoldoende zicht hebben op deze jongeren en pas ingrijpen als jongeren zijn ontspoord.

'Dat er niet goed geluisterd wordt naar de problemen van allochtone jongeren. Gemeentes investeren ad hoc in problemen en willen niet investeren op langere termijn. Veel problemen zijn er al op de basisscholen welke echter niet naar buiten komen. Op het moment dat jongeren naar de middelbare school gaan komen vaak multi-maatschappelijke problemen naar voren bij deze jongeren. Jongeren voelen zich alleen gelaten door hun ouders welke allebei werken (sleutelkinderen), drank en drugsgebruik, zwerfgedrag, agressie etc.'

3. Veel te veel mensen krijgen geen hulp

Agenten worstelen met het feit dat veelplegers vaak weer snel op straat staan en opnieuw problemen veroorzaken. Het is frustrerend voor politiemensen dat zij deze mensen niet kunnen helpen.

'Mensen aan de zelfkant van de maatschappij waar geen of geen afdoende oplossing voor is. Deze worden in het welbekende vuilnisbakje van de politie gedropt, zodat de politie er weer handen vol werk aan heeft, zonder enig uitzicht. Het weer "laten lopen" van deze overlastveroorzakers levert bij de burgers ook geen begrip op.'

'Verslaafden en "gestoorden", deze mensen zitten soms in een vicieuze cirkel van bonnen geven, oppakken, opsluiten en het begint weer opnieuw. Gaat veel te veel geld en mankracht aan verloren.'

Veel overlast door psychiatrische patiënten

Agenten wijzen ook op de gebrekkige opvang van psychiatrische patiënten, die zonder hulp weer de straat op worden gestuurd, waar ze opnieuw overlast veroorzaken.

'Overlast van psychiatrische patiënten. Deze mensen veroorzaken overlast in een buurt als roep om aandacht. Politie wordt gebeld en doet haar ding. Persoon meenemen, instanties inschakelen. Rechterlijke machtiging wordt niet snel genoeg gegeven terwijl deze mensen gebaat zijn bij een goede hulpverlening. Persoon wordt weer naar huis

gestuurd en de volgende dag begint het van voor af aan. Terwijl dit juist de incidenten zijn die heel veel politietijd vergen. (Vier uur of meer is meer regel dan uitzondering).'

'Ik ben adoptieagent geweest van een gewelddadige veelpleger. Met 11 jaar zijn eerste geweldsdelicten gepleegd. Nu is hij 39 jaar, heeft twee jaar ISD achter de rug en gaat gewoon door. Het is een gewelddadige zwakzinnige, die hoort niet op straat, maar in een inrichting.'

Te weinig nazorg

Veel klachten zijn er ook van agenten over het gebrek aan nazorg, waardoor mensen na hun gevangenschap opnieuw in de criminaliteit belanden.

'Nazorg delinquenten. Aangezien de gemeenten aangeven dat zij daarvoor onvoldoende middelen hebben, waardoor herhaling enorm groot is. Tevens zijn ketenpartners niet altijd bereid en/of in staat de noodzakelijke inspanning te leveren wegens onvoldoende (financiële) middelen.'

'Van alle onderzoeken naar behandelmethodes in Den Eng, Harreveld en noem al die jeugdinrichtingen maar op hebben we één ding geleerd: als jongeren eenmaal het verkeerde pad bewandelen dan krijgen we ze bijna niet meer op het rechte spoor. En dus is preventie en jeugdzorg de sleutel tot succes. Jeugdzorg in Nederland is een wassen neus.'

Kleine criminaliteit, grote overlast

Druggebruik leidt vaak tot kleine criminaliteit, maar juist van dit soort criminaliteit hebben mensen veel last.

'Kleine criminaliteit. Degene die de term "klein" ervoor heeft gezet, is zelf waarschijnlijk nooit het slachtoffer van een inbraak geweest. De burger heeft weinig last van "Holleeder-zaken". De impact op het leven na een inbraak of mishandeling wordt ernstig onderschat.'

'De grote gevolgen van de kleinere criminaliteit. Omdat hier steeds minder tijd voor is, verliezen we het vertrouwen van het publiek. Het gros van de mensen waar wij mee in aanraking komen heeft immers te maken met de kleinere criminaliteit.'

4. Problemen met alcohol en drugs worden onderschat

Ook huiselijk geweld en burenruzies worden door agenten gezien als belangrijk maatschappelijk probleem. Daarbij is vaak alcohol in het spel.

'Alcohol. Bijna alle geweldszaken kun je hieraan relateren. Spreekwoord: "Als de drank is in de man, is de wijsheid in de kan." Uiteraard ook voor vrouwen, want die kunnen er ook wat van!'

'Ik maak inmiddels kinderen mee die door de hoge THC waarde van de joint verslaafd

zijn en met een indringende behandeling af moeten kicken. Daarnaast is het Nederlandse softdruggedoogbeleid zo krom als een hoepel en snel aan verbetering toe. Via de achterdeur komen vele duizenden kilo's illegaal gekweekte nederwiet binnen die in het zwaar georganiseerde criminele milieu worden "geproduceerd" tegen absurde winsten en op onfrisse (zowel in wijze van kweken als handel) manieren.'

5. Politici hebben te weinig oog voor armoede

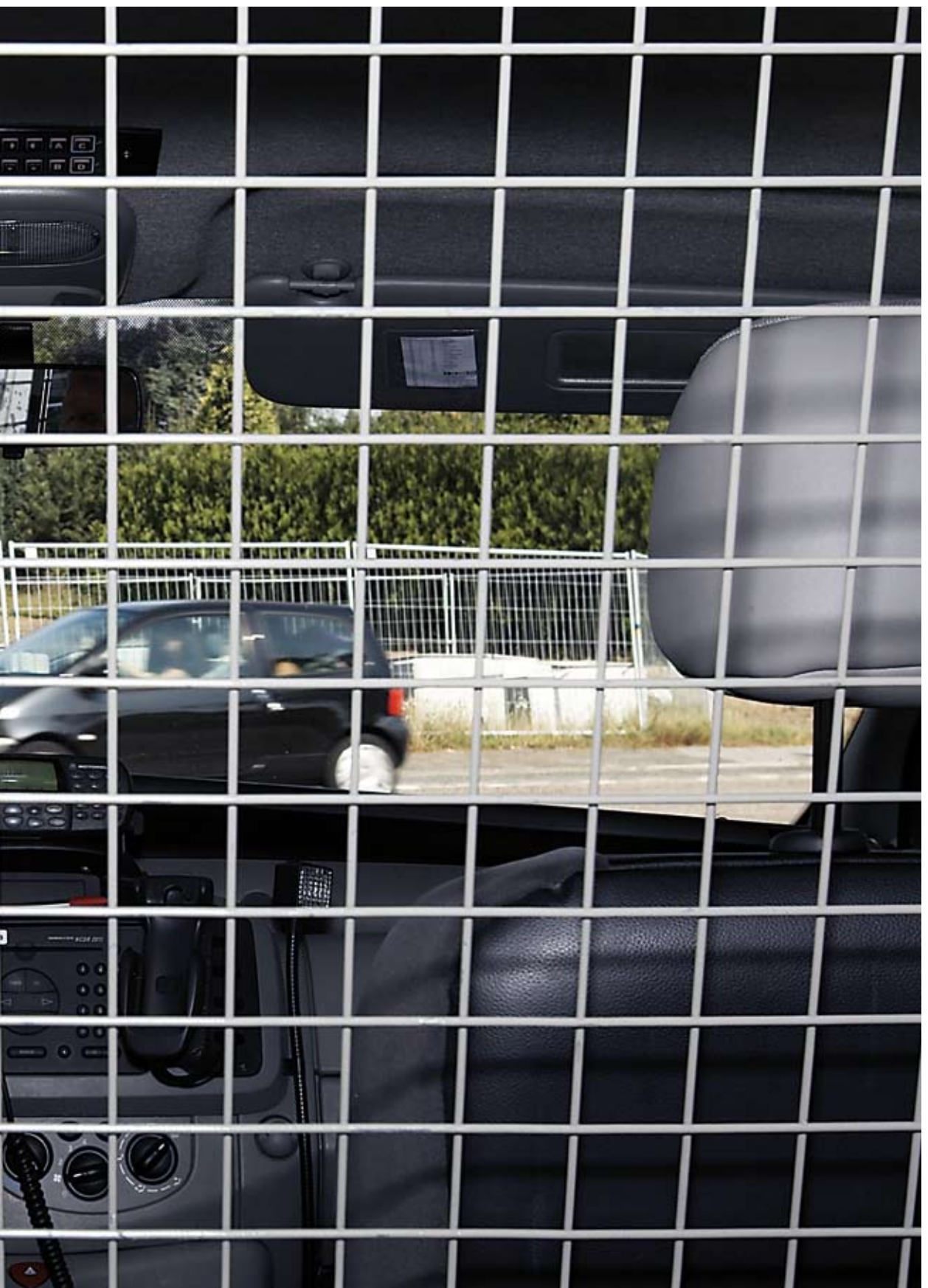
Naast typische politieproblemen als overlast en criminaliteit noemen veel agenten ook armoede als een probleem dat door politici wordt onderschat. Agenten wijzen vooral op de sociale gevolgen van langdurige armoede.

'Stille armoede. Geestelijke nood. Mensen die geen begeleiding krijgen. Mindervalide mensen die stilletjes in armoede en in eenzaamheid leven. Op papier is het allemaal goed geregeld, maar in werkelijkheid is het allemaal zo dun en uitgemolken. De politie c.q. de buurtagent is vaak het afvoerputje. Ik heb ook de meeste inbreng in het OGGZ overleg. Wij komen bij de mensen echt aan de deur en in de woning. Wij zien de ellende. Balkenende niet, die knikt hooguit begripvol, maar het past niet in zijn referentiekader. Respect en naastenliefde is wat ontbreekt in deze cijfermaatschappij.'

'Stille armoede. Mensen verzuipen soms in de regelgeving. Een voorbeeld. Vrouw. Gescheiden. Problemen met puberdochter. Kan alleen lasten niet betalen. Overspannen. Krijgt problemen met werk. Betalingsachterstanden. Dreiging afsluiten en uitzetting. Problemen belasting zorgtoeslag/huurtoeslag. Geen geld voor beltegoed. Moet allerlei instanties bellen. Kost heel veel geld en tijd. Moet lang wachten. Auto gaat kapot. Meer kosten openbaar vervoer. Meer tijd. Wordt bezuinigd op kleding en eten. Spullen worden verkocht om te eten. Gaat lenen bij vrienden. Verkeerde vrienden maken misbruik van situatie. Voorstel weedplantage in woning. Prostitutie in avonduren...'

'De armoede onder de Nederlandse bevolking. Ik kom tijdens mijn werkzaamheden regelmatig bij mensen terecht die in sociale huurwoningen gehuisvest zijn. De meeste van deze mensen leven nog in vooroorlogse huizen zonder goede voorzieningen. Nu weet ik dat er een heleboel uitkeringstrekkers zijn, maar er zijn er ook een heleboel die door het tekortschieten van financiële hulp vanuit de overheid tot wanhoop gedreven worden. Hierdoor ontstaan naar mijn idee ook veel problemen binnen een wijk.'

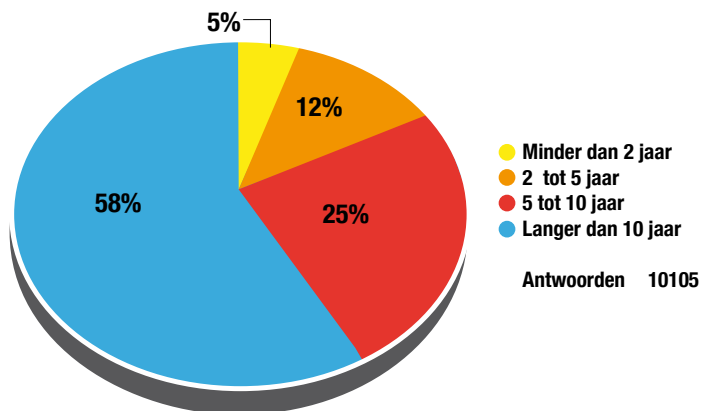

BIJLAGE 1: ALLE CIJFERS

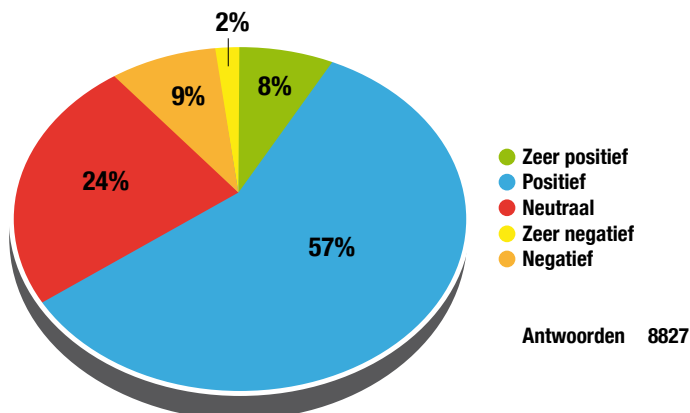
Welk cijfer zou u de huidige minister geven? 3,9

Welk cijfer zou u de regering geven? 4,8

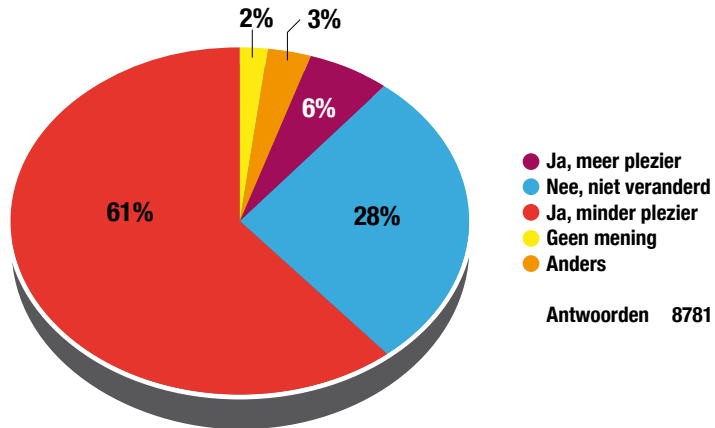
Hoe lang werkt u al bij de politie?

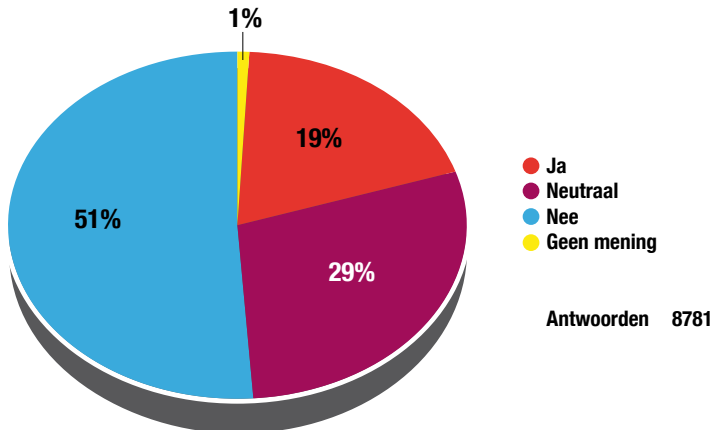
Hoe waardeert u het werken bij de politie?

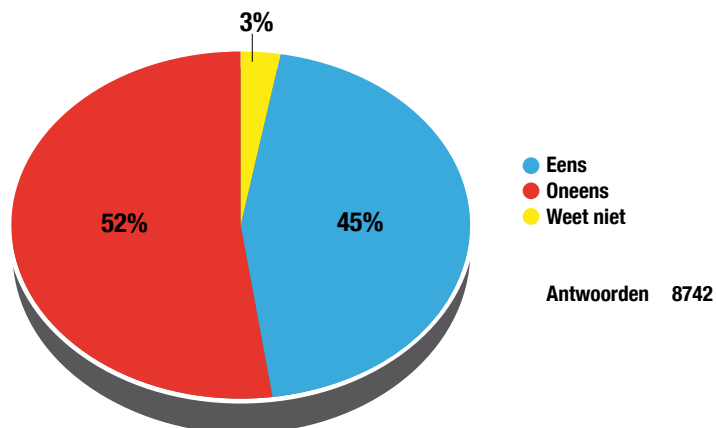
Is deze waardering in de laatste jaren veranderd?

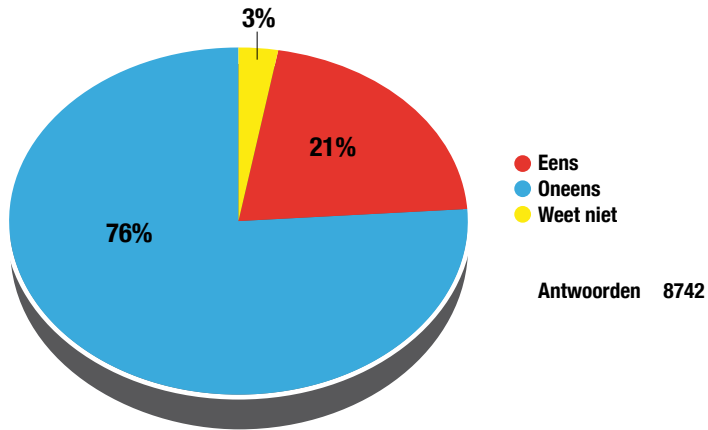
Krijgt u voldoende mogelijkheden om uw politiewerk goed te doen?

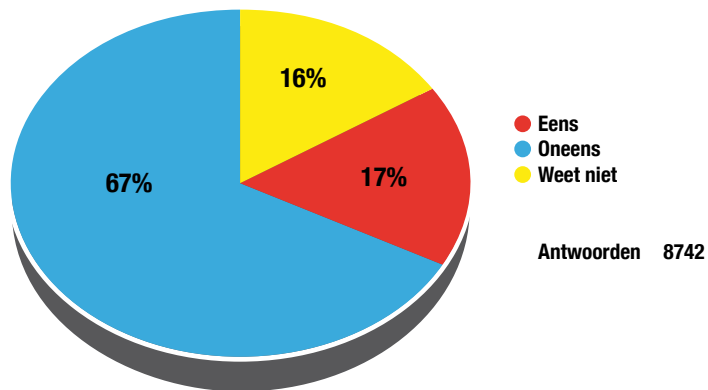
Het materiaal waar ik mee moet werken is op orde.

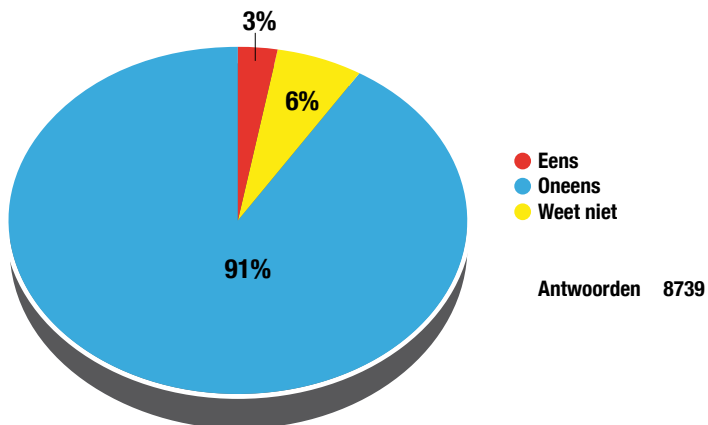
De informatiesystemen waarmee ik moet werken zijn op orde.

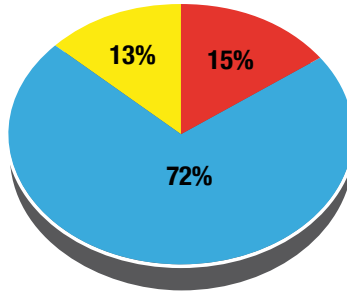
De korpsleiding weet wat er speelt op de werkvloer.

Politici hebben voldoende kennis van de problemen op de werkvloer.

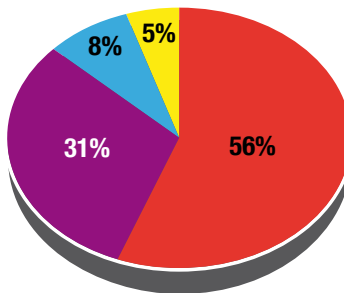
Het publiek heeft voldoende waardering voor de politie.

- Eens
- Oneens
- Weet niet

Antwoorden 8741

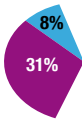
Bent u van plan nog lang bij de politie te blijven werken?

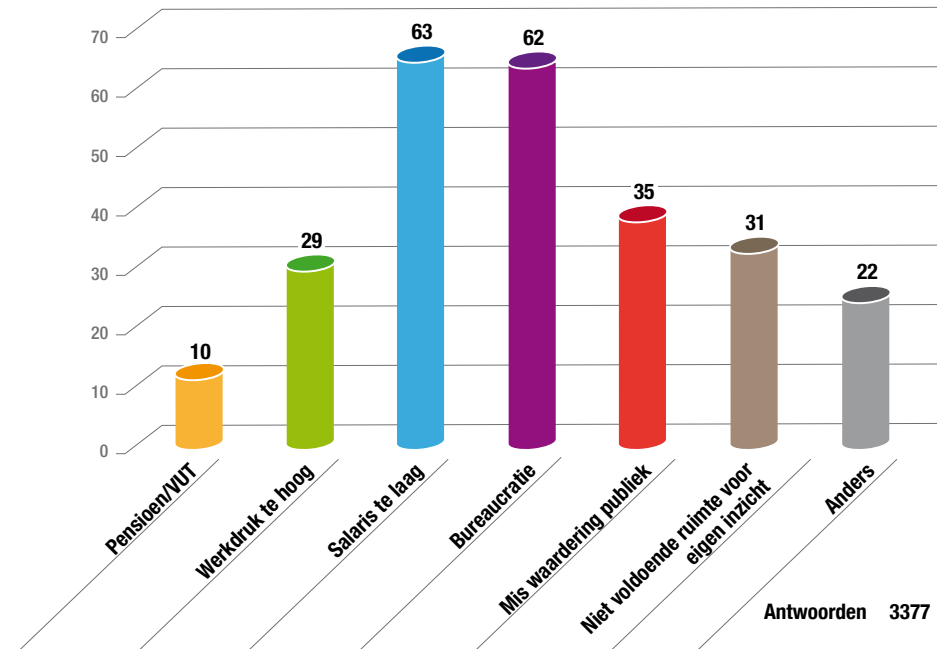
- Ja
- Twijfel
- Nee
- Weet niet/Geen mening

Antwoorden 8746

Bij antwoord:

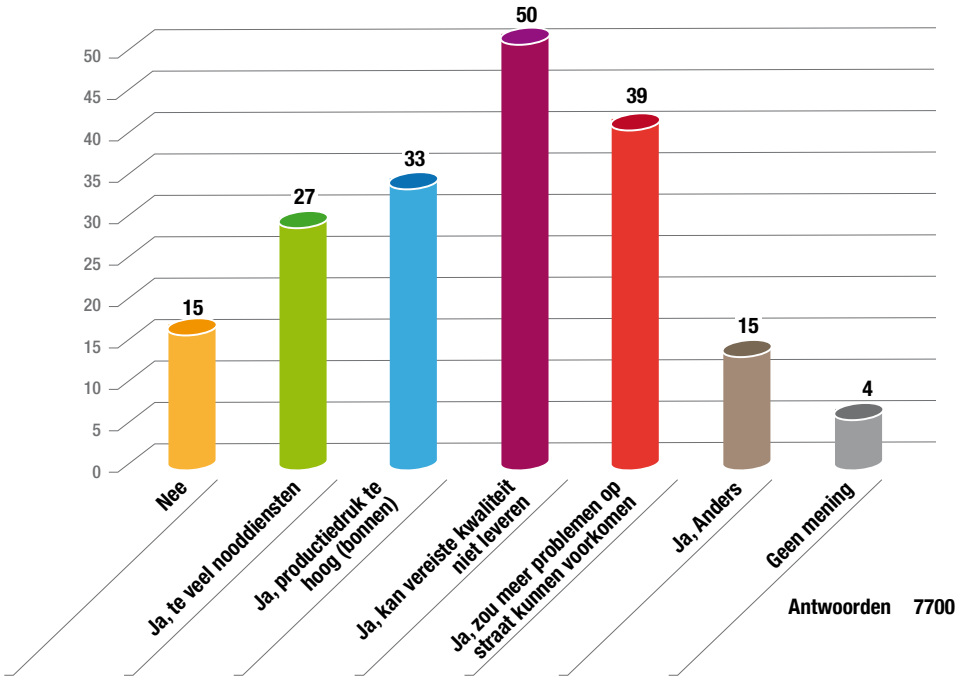

Wat is hiervan de reden? (meerdere antwoorden mogelijk)

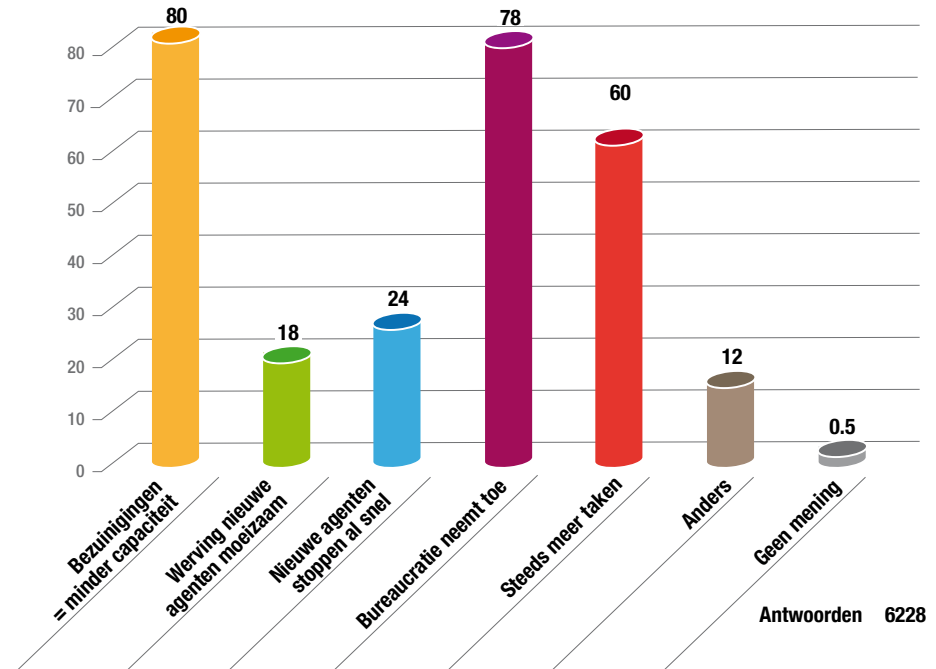

Antwoorden 3377

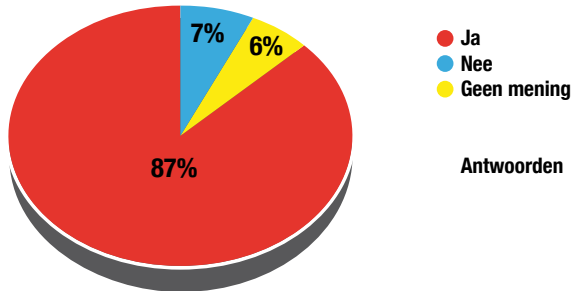
Hebt u te maken met hoge werkdruk/roosterdruk? (meerdere antwoorden mogelijk)

Bij antwoord ja: waar wordt dit door veroorzaakt? (meerdere antwoorden mogelijk)

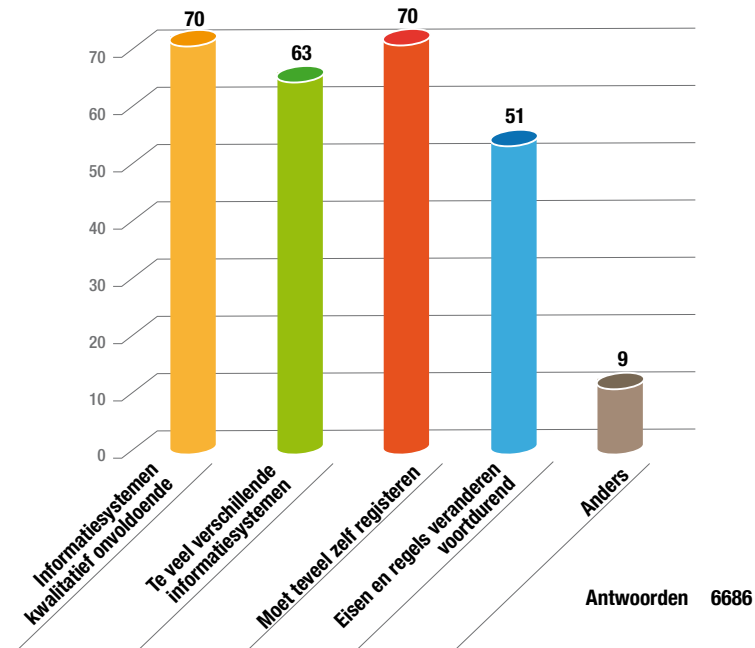

Hebt u in uw werk veel te maken met registratiedrukte/bureaucratie?

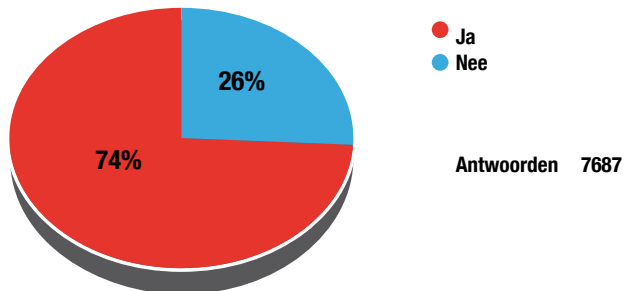

Hoeveel tijd bent u gemiddeld kwijt aan registreren? Het gemiddelde percentage was 56%

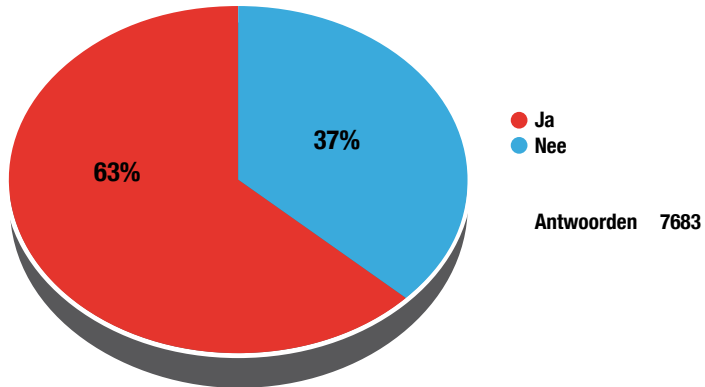
Bij antwoord: **Waar wordt deze bureaucratie door veroorzaakt?**
(meerdere antwoorden mogelijk)

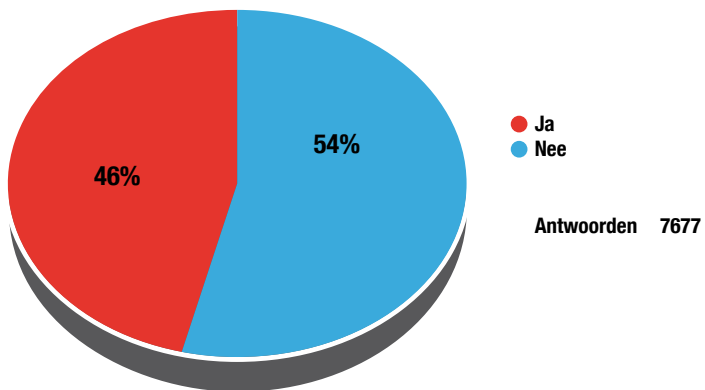
Werkt u met de basisvoorziening Handhaving (BVH)?

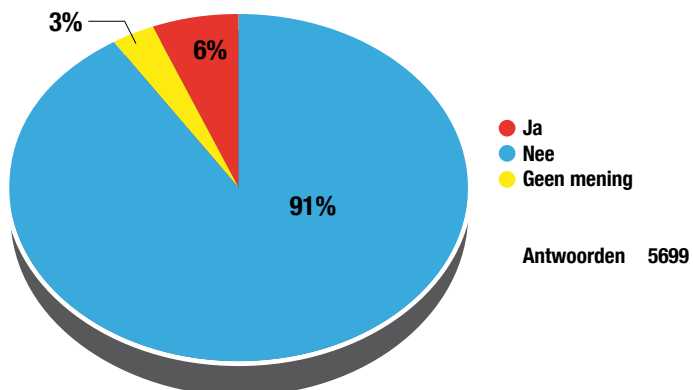
Hebt u ervaringen met BVCM (Basisvoorziening Capaciteits Management)?

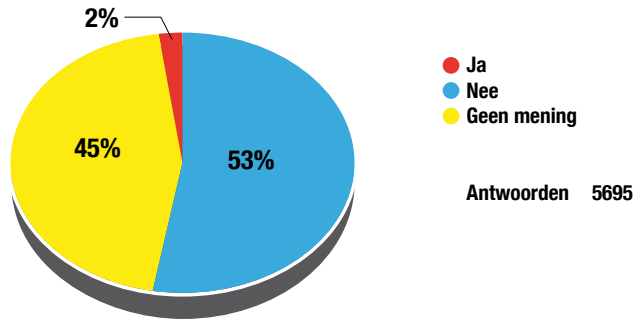
Hebt u ervaringen met de VtsPN (Voorziening tot samenwerking Politie Nederland)?

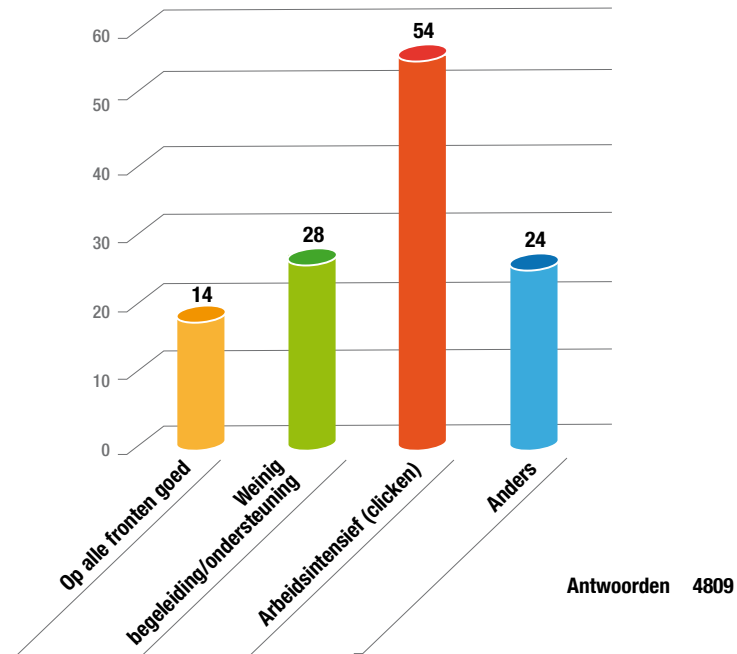
BVH is gebruiksvriendelijk en werkt snel.

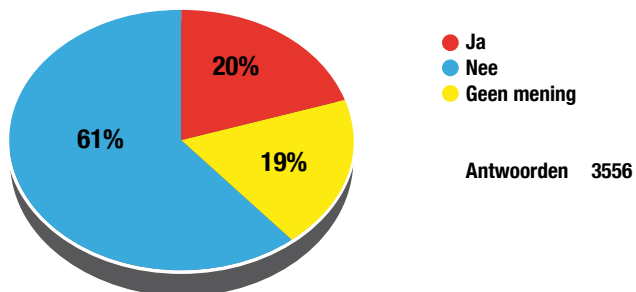
De afstemming tussen BVH en BVO is goed.

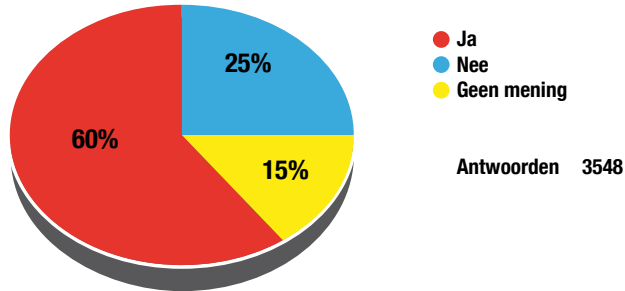
Bij antwoord ja: wat zijn uw ervaringen met de BVCM? (meerdere antwoorden mogelijk)

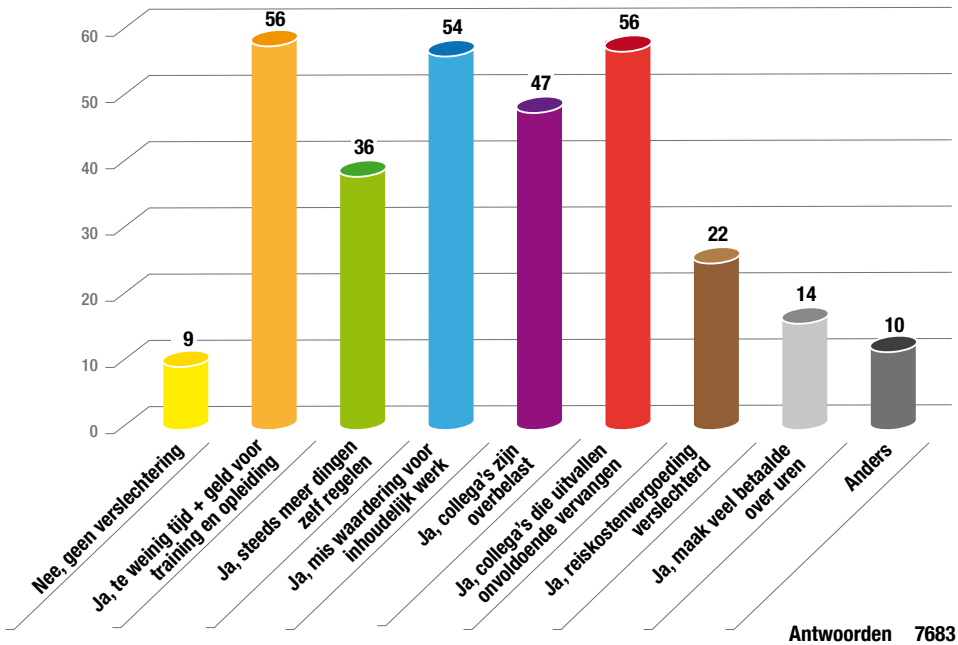
VtsPN speelt goed in op de wensen van de werkvloer.

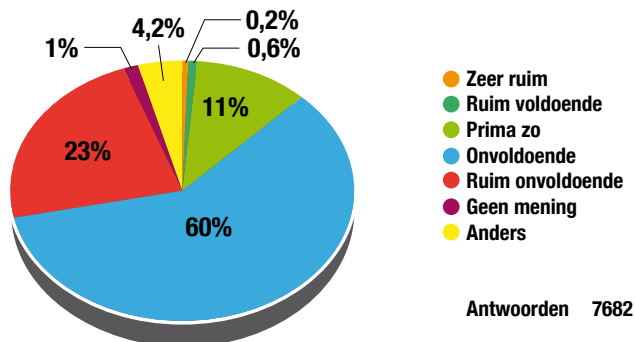
De helpdesk van VtsPN is goed bereikbaar.

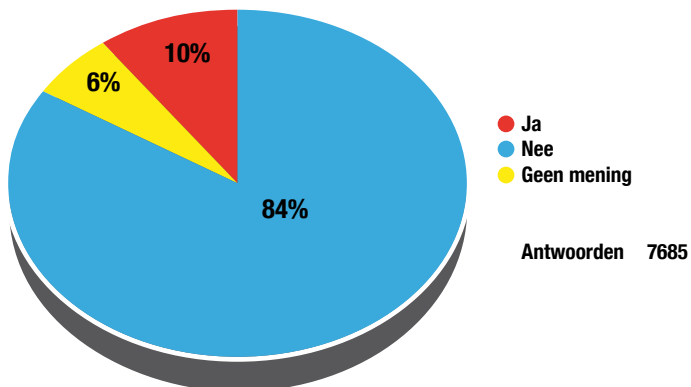
Is er sprake van een verslechtering van de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden t.o.v. enkele jaren geleden? (meerdere antwoorden mogelijk)

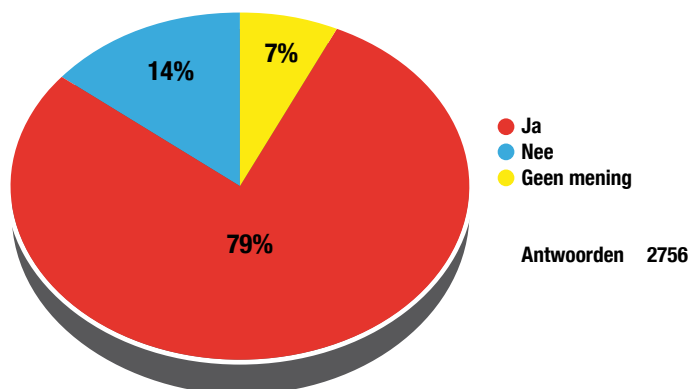
Wat vindt u van de hoogte van uw huidige salaris?

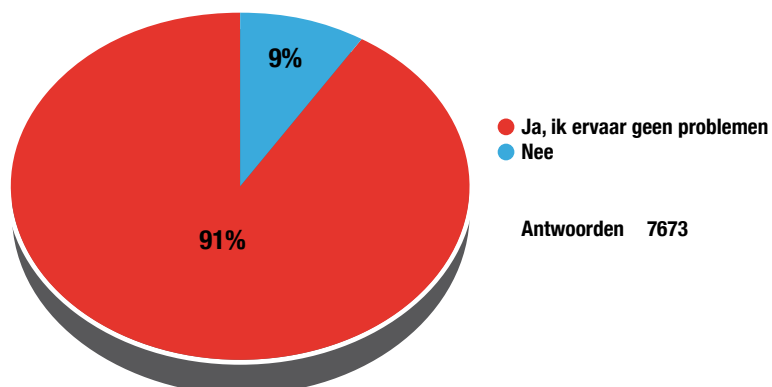
Vindt u dat er voldoende wordt gedaan aan agressie tegen politiemensen en andere hulpverleners?

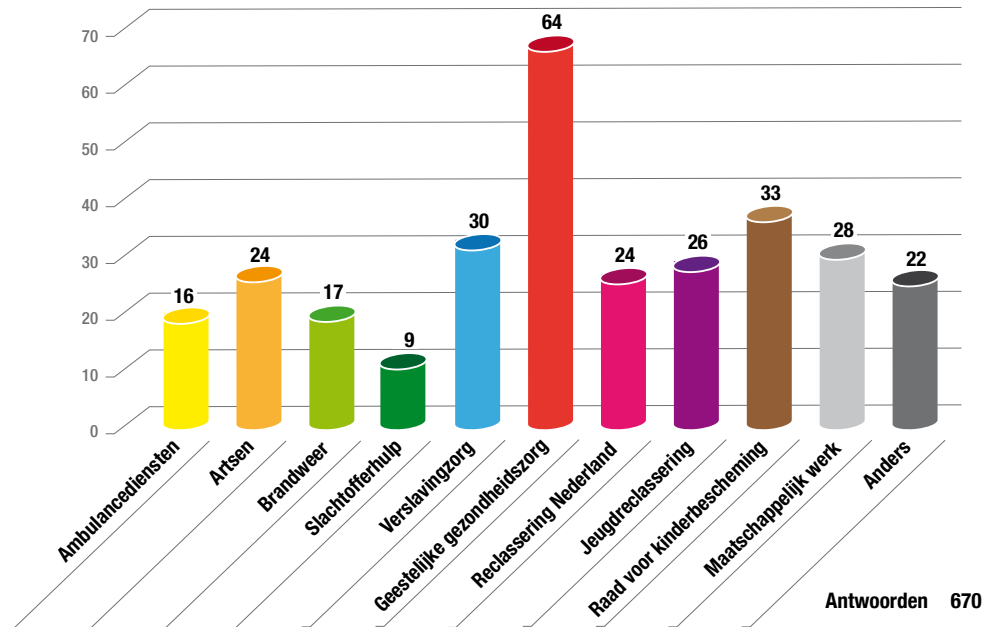
Wordt u nog steeds afgerekend op de hoeveelheid bonnen die u uitschrijft? (Surveillant / Agent / Hoofdagent)

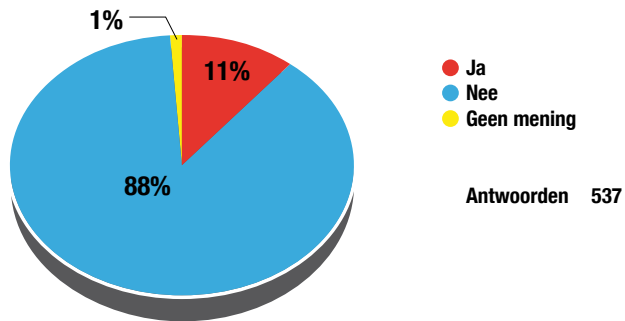
Is de samenwerking met andere hulpdiensten goed?

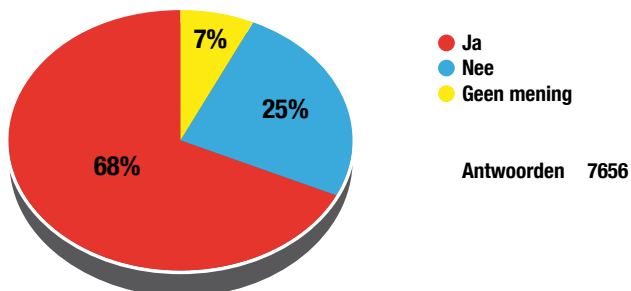
Bij antwoord: **9%** Nee, ik ervaar problemen met: (meerdere antwoorden mogelijk)

Hebben naar uw opvatting wijkagenten voldoende tijd om in de buurt aanwezig te zijn? (Wijkagenten)

Denkt u dat de aanwezigheid van kleinschalige politieposten de veiligheid in de buurt kan vergroten?

BIJLAGE 2 VRAGENLIJST

VOOR GOED POLITIEWERK

DOE MEE VOOR BETER POLITIEWERK NU EN IN DE TOEKOMST

ONDERZOEK POLITIEAMBTENAREN

Beste agent,

Er wordt veel gesproken over het belang van een goede politie. Iedereen heeft hier wel een mening over, maar u weet als geen ander hoe het werkelijk zit. Of het nu gaat om werkdruk, salaris of problemen op straat, u ziet hoe het politiebeleid in de praktijk uitpakt. Komt de politiek met goede oplossingen? Of leiden die tot nieuwe problemen? Dat willen wij weten van de échte deskundigen en daarom vragen wij u onze vragenlijst in te vullen.

De resultaten van dit onderzoek onder politiemensen worden voorgelegd aan regering en parlement. Op deze manier brengen wij de praktijk van de politiemensen in de politiek.

Indien u wilt, sturen wij u graag een rapport met de uitkomsten toe.

U kunt de vragenlijst ook digitaal invullen op: www.sp.nl/politie

BASISGEGEVENS

1. Bent u een man of een vrouw?

- Man
 Vrouw

2. Wat is uw leeftijd?

- Jonger dan 20
 20-40 jaar
 40-60 jaar
 Ouder dan 60 jaar

3a. Bij welk korps werkt u?

3b. In welke gemeente werkt u?

4. Wat is uw functie?

- Aspirant
 Surveillant
 Agent
 Hoofdagent
 Brigadier
 Buurtbrigadier/wijkagent
 Rechercheur
 Operationeel chef/teamchef
 Afdelingschef
 Districtchef
 Anders, namelijk

5. Hoe lang werkt u al bij de politie?

- Minder dan 2 jaar
 2-5 jaar
 5-10 jaar
 Langer dan 10 jaar, namelijk

WAARDERING

6a. Hoe waardeert u het werken bij de politie?

- Zeer positief
 Positief
 Neutraal
 Negatief
 Zeer negatief
 Geen mening

6b. Is deze waardering de laatste jaren veranderd?

- Ja, ik heb meer plezier gekregen in het werk
 Nee, het is niet veranderd
 Ja, ik heb minder plezier gekregen in het werk
 Geen mening

Eventuele toelichting:

.....

.....

.....

.....

7a. Krijgt u voldoende mogelijkheden om uw politiewerk goed te doen?

- Ja
 Neutraal
 Nee
 Geen mening

7b. Wat is daarvan de belangrijkste oorzaak?

Antwoord:

.....

.....

.....

.....

8. Wat zou volgens u bij de politie het eerste moeten verbeteren?

Antwoord:

.....

.....

.....

.....

9. Hieronder volgt een aantal stellingen. Geef per vraag aan wat voor u van toepassing is.

	Eens	Oneens	Weet niet
Het materiaal waarmee ik moet werken is op orde	☐	☐	☐
De informatiesystemen waarmee ik moet werken zijn op orde	☐	☐	☐
De korpsleiding weet wat er speelt op de werkvloer	☐	☐	☐
Politici hebben voldoende kennis van de problemen op de werkvloer	☐	☐	☐
Het publiek heeft voldoende waardering voor de politie	☐	☐	☐

10a. Bent u van plan nog lang bij de politie te blijven werken?

- Ja (ga naar vraag 11)
- Ik twijfel
- Nee
- Geen mening / weet niet (ga naar vraag 11)

10b. Wat is hiervan de reden?

- (meerdere antwoorden mogelijk)**
- Ik ga binnenkort met pensioen of de vut
 - Ik vind de werkdruk te hoog
 - Ik vind het salaris te laag
 - Ik ben klaar met de bureaucratie
 - Ik mis de waardering van het publiek
 - Ik krijg niet voldoende ruimte om mijn werk naar eigen inzicht te doen
 - Anders, namelijk:
 -
 -
 -

DAGELIJKSE GANG VAN ZAKEN

11a. Hebt u te maken met een hoge werkdruk / roosterdruk? (meerdere antwoorden mogelijk)

- Nee (ga naar vraag 12)
- Ja, ik moet te veel nooddiensten draaien
- Ja, de productiedruk is te hoog (waaronder bonnen schrijven)
- Ja, ik kan de burgers niet meer de kwaliteit bieden die mijn professionele verantwoordelijkheid vereist
- Ja, als ik meer tijd zou hebben zou ik meer problemen op straat kunnen voorkomen
- Ja, anders, namelijk
-
-
-

11b. Waardoor wordt dit veroorzaakt? (meerdere antwoorden mogelijk)

- Vanwege bezuinigingen wordt de capaciteit steeds minder
- De werving van nieuwe agenten gaat moeizaam
- Nieuwe, jonge agenten stoppen al na enkele jaren
- De bureaucratie neemt alleen maar toe
- We krijgen steeds meer taken (zoals huiselijk geweld, terrorismebestrijding)
- Anders, namelijk:
-
-
-

12a. Heeft u in uw werk veel te maken met registratiedruk / bureaucratie?

- Ja, ongeveer % van mijn tijd ben ik aan het registreren
- Nee (ga naar vraag 13)
- Geen mening (ga naar vraag 13)

12b. Waardoor wordt deze bureaucratie veroorzaakt? (meerdere antwoorden mogelijk)

- De informatiesystemen zijn kwalitatief onvoldoende
- Er zijn te veel verschillende informatiesystemen
- Ik moet te veel zelf registreren
- Eisen en regels veranderen voortdurend, waardoor het lastig is erop in te spelen
- Anders, namelijk:
-
-
-

13a. Werkt u met Basisvoorziening Handhaving (BVH)?

- Ja
- Nee (ga naar vraag 14)

13b. Wat is uw antwoord op de volgende stellingen:

	Ja	Nee	Geen mening
BVH is gebruiksvriendelijk en werkt snel	☐	☐	☐
De afstemming tussen BVH en BVO is goed	☐	☐	☐
Eventuele toelichting:			
.....			
.....			
.....			

14a. Heeft u ervaringen met BVCM**(Basisvoorziening Capaciteits Management)?**

- Ja
 Nee (ga naar vraag 15)

14b. Wat zijn uw ervaringen met de BVCM (meerdere antwoorden mogelijk)

- Op alle fronten goed
 Er is weinig begeleiding / ondersteuning
 Het is arbeidsintensief (veel cliënten)
 Anders, namelijk:
-

15. Is er sprake van een verslechtering van de arbeidsvoorwaarden en/of arbeidsomstandigheden ten opzichte van enkele jaren geleden? (meerder antwoorden mogelijk)

- Nee, ik ervaar geen verslechtering
 Ja, er is weinig tijd en geld beschikbaar voor deskundigheidsbevordering en training
 Ja, ik moet steeds meer dingen zelf regelen (zoals training, diensttijden invoeren, etc.)
 Ja, ik mis waardering voor het inhoudelijke werk
 Ja, mijn collega's zijn overbelast
 Ja, collega's die vertrekken, met verlof gaan of langdurig ziek zijn, worden niet voldoende vervangen
 Ja, mijn reiskostenvergoeding is verslechterd
 Ja, ik maak veel betaalde overuren
 Anders, namelijk:
-

16. Wat vindt u van de hoogte van uw huidige salaris?

- Zeer ruim
 Ruim voldoende
 Prima zo
 Onvoldoende
 Ruim onvoldoende
 Geen mening

17a. Heeft u ervaringen met de vtsPN (voorziening tot samenwerking Politie Nederland)?

- Ja
 Nee (ga naar vraag 18)

17b. Wat vindt u van de volgende stellingen?

	Ja	Nee	Geen mening
vtsPN speelt goed in op de wensen van de werkvloer	☐	☐	☐
De helpdesk van vtsPN is goed bereikbaar	☐	☐	☐
☐ Anders, namelijk:			
.....			
.....			
.....			

18a. Vindt u dat er voldoende wordt gedaan aan agressie tegen politiemensen en andere hulpverleners?

- Ja
 Nee
 Geen mening

18b. Wat zou volgens u gedaan moeten worden om de agressie tegen politiemensen en andere hulpverleners te verminderen?

.....

19. Wordt u nog steeds afgerekend op de hoeveelheid bonnen die u uitschrijft?

- Ja
 Nee
 Niet van toepassing
 Eventuele toelichting:
-

20a. Is de samenwerking met andere hulpdiensten goed?

- Ja, ik ervaar geen problemen (ga naar vraag 21)
 Nee, ik ervaar problemen met (meerdere antwoorden mogelijk):
- Ambulancediensten
 Artsen
 Brandweer
 Slachtofferhulp
 Verslavingszorg
 Geestelijke gezondheidszorg
 Reclassering Nederland
 Jeugdreclassering
 Raad voor de Kinderbescherming
 Maatschappelijk werk
 Anders, namelijk:
-

20b. Waaruit bestaan die problemen?

.....

20c. Welke oplossing ziet u?

.....

21a. Welk maatschappelijk probleem komt u in uw dagelijkse werk het meeste tegen?

.....

21b. Welk maatschappelijk probleem wordt naar uw opvatting door politici het meest onderschat?

.....

22a. Wat moet volgens u als eerste gebeuren om de veiligheid in de buurten te verbeteren?

.....

22b. Hebben naar uw opvatting wijkagenten voldoende tijd om in de buurt aanwezig te zijn?

- Ja
 Nee
 Geen mening

Eventuele toelichting:

.....

22c. Denkt u dat de aanwezigheid van kleinschalige politieposten de veiligheid in de buurt kan vergroten?

- Ja
 Nee
 Geen mening

Eventuele toelichting:

.....

23a. Wat vindt u van het algemene politiebeleid van deze regering?

.....

23b. Welk cijfer zou u de regering hiervoor geven? (1-10)

.....

23c. Welk cijfer zou u de huidige minister hiervoor geven? (1-10)

.....

24a. Het leukste / belangrijkste aan mijn vak is:

.....

24b. Het minst leuke / belangrijke aan mijn vak is:

.....

WAT U NOG MIST

25. Wilt u nog iets toevoegen, dat niet aan de orde is gekomen in het onderzoek?

Nee

Ja, namelijk:

.....

PERSOONLIJKE GEGEVENS

Wilt u op de hoogte gehouden worden van de resultaten van dit onderzoek en van verdere activiteiten?

Ja

Nee

Indien u op bovenstaande vraag ja heeft geantwoord, dan graag hieronder uw gegevens invullen.

Achternaam:

Tussenvoegsel:

Voornaam:

E-mailadres:

Telefoon:

DANK VOOR UW MEDEWERKING!
 WIJST U ZOVEEL MOGELIJK COLLEGA'S OP
 DEZE ENQUETE?

SP. ONDERZOEK

DE AGENT AAN HET WOORD

Volgens agenten heeft 91 procent van de politici onvoldoende kennis van de politie. Van de agenten zegt 81 procent dat de werkdruk te hoog is, vreest 89 procent dat de bureaucratie blijft groeien en vindt 91 procent dat de arbeidsvoorwaarden slecht zijn.

De minister denkt fors te kunnen bezuinigen. Wat betekent dit voor het dagelijkse werk van agenten? Wat voor gevolgen zal dit hebben voor de veiligheid in Nederland? De SP heeft een grootschalig onderzoek gedaan onder politiemensen. Samen met agenten hebben we een politie-enquête opgesteld en naar alle politiebureaus in Nederland gestuurd. Meer dan 10.000 agenten hebben aan deze enquête meegedaan, waardoor dit onderzoek een goed beeld geeft van de problemen op de werkvloer. Welke problemen komen agenten tegen in hun werk en welke oplossingen zien zij? Welke opdracht geven zij aan de politiek?

In de serie 'Aan het woord' wordt mensen op de werkvloer gevraagd naar hun werkomstandigheden. In deze serie verschenen eerder 'de leraar', 'de zorg', de jeugdzorg', 'het gevangenispersoneel' en 'de schipper'.

